

Europeiska unionens officiella tidning

C 45

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextiotredje årgången

10 februari 2020

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2020/C 45/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i Europeiska unionens officiella tidning	1
2020/C 45/02	Beslut av Europeiska unionens domstol av den 26 november 2019 om allmänhetens tillgång till handlingar som Europeiska unionens domstol innehar i utövandet av sina administrativa funktioner	2

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2020/C 45/03	Mål C-211/17: Domstolens beslut (första avdelningen) av den 24 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Bacău - Rumänien) – SC Topaz Development SRL mot Constantin Juncu, Raisa Juncu (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Oskäligen villkor i konsumentavtal – Avtal om framtida köp som upprättats av en fastighetsmäklare och godkänts av en notarie – Artikel 3.2 och artikel 4.1 – Bevis för att villkoren förhandlats – Presumption – Konsumentens undertecknande av avtalet – Artikel 3.3 – Bilaga, punkterna 1 d – f och i – Uttrycklig hävningsklausul – Vitesbestämmelse – Oskälighet – Artiklarna 6 och 7 – Möjlighet för den nationella domstolen att ändra det avtalsvillkor som konstaterats vara oskäligt)	8
--------------	--	---

SV

2020/C 45/04	Förenade målen C-540/17 och C-541/17: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 13 november 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht - Tyskland) – Bundesrepublik Deutschland mot Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17) (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd – Direktiv 2013/32/UE – Artikel 33.2 a – Beslut från myndigheterna i en medlemsstat om att en asylansökan inte kan tas upp till prövning, eftersom flyktingstatus redan beviljats i en annan medlemsstat – Artikel 4 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Verklig och konstaterad risk för att utsättas för omänsklig eller förnedrande behandling – Levnadsförhållandena för personer som beviljats flyktingstatus i sistnämnda stat) 9	9
2020/C 45/05	Förenade målen C-439/18 och C-472/18: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 15 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Spanien) – OH (C-439/18), ER (C-472/18) mot Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 97/81/EG – Ramavtalet om deltidsarbete – Klausul 4 – Manliga och kvinnliga arbetstagare – Principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet – Direktiv 2006/54/EG – Artikel 14.1 – Arbetstagare som utför vertikalt regelbundet återkommande deltidsarbete – Beaktande av tjänstetid – Beräkning av treårstillägg för tjänstgöringstid – Bortseende från perioder under vilka arbete inte utförts) 10	10
2020/C 45/06	Mål C-552/18: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 20 november 2019 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato - Italien) – Indaco Service Soc. coop. sociale, för egen räkning och som ombud för Coop. sociale il Melograno mot Ufficio Territoriale del Governo Taranto (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i rättegångsreglerna – Offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 57.4 c och g – Offentlig upphandling av tjänster – Fakultativa skäl för uteslutning – Allvarligt fel i yrkesutövningen – Ifrågasättande av den ekonomiska aktörens redbarhet – Tidigare kontrakt – Fullgörande – Brister – Talan vid domstol – Den upphandlande myndighetens bedömning av avtalsbrottet – Omöjligt till dess att domstolsförfarandet är avslutat) 10	10
2020/C 45/07	Mål C-756/18: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 24 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois - Frankrike) – LC, MD mot easyJet Airline Co. Ltd (Begäran om förhandsavgörande – Domstolens rättegångsregler – Artikel 99 – Lufttrafik – Förordning (EG) nr 261/2004 – Kraftigt försenade flygningar – Passagerares rätt till kompensation – Bevis på att passageraren har varit närvarande vid incheckningen – Platsreservation som bekräftats av lufttrafikföretaget) 11	11
2020/C 45/08	Mål C-292/19: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 24 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság - Ungern) – PORR Építési Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Gemensamt system för mervärdesskatt – Beskattningsunderlag – Nedsättning – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 90 – Principen om skatteneutralitet – Fordran som efter ett konkursförfarande blivit omöjlig att driva in) 12	12
2020/C 45/09	Mål C-486/19: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 19 november 2019 – (begäran om förhandsavgörande av Högsta domstolen - Finland) – brottmål mot A, B (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Statligt stöd – Punktskatt på sötsaker, glass och läskedrycker – Undantag från skatteplikt för liknande produkter kan utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF – Befogenhet att ålägga en straffrättsligt påföljd vid underlåtenhet att uppfylla de skyldigheter som är förknippade med skatten) 13	13
2020/C 45/10	Mål C-713/19: Överklagande ingett den 24 september 2019 av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 juli 2019 i mål T-772/17, Café del Mar m.fl./EUIPO – Guiral Broto (C del M) 13	13
2020/C 45/11	Mål C-714/19 P: Överklagande ingett den 24 september 2019 av Ramón Guiral Broto av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 juli 2019 i mål T-773/17, Café del Mar m.fl. mot EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar) 14	14

2020/C 45/12	Mål C-715/19 P: Överklagande ingett den 24 september 2019 av Ramón Guiral Broto av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 juli 2019 i mål T-774/17, Café del Mar m.fl. mot EUIPO – Guiral Broto (C del M).....	14
2020/C 45/13	Mål C-759/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Gera (Tyskland) den 16 oktober 2019 – PG mot Volkswagen AG.....	15
2020/C 45/14	Mål C-786/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Köln (Tyskland) den 23 oktober 2019 – The North of England P & I Association Ltd., tillika i egenskap av rättslig efterträdare till Marine Shipping Mutual Insurance Company mot Bundeszentralamt für Steuern.....	16
2020/C 45/15	Mål C-793/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 29 oktober 2019 – Förbundsrepubliken Tyskland mot SpaceNet AG.....	16
2020/C 45/16	Mål C-794/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 29 oktober 2019 – Förbundsrepubliken Tyskland mot Telekom Deutschland GmbH.....	18
2020/C 45/17	Mål C-802/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 30 oktober 2019 – Firma Z mot Finanzamt Y.....	20
2020/C 45/18	Mål C-804/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Salzburg (Österrike) den 31 oktober 2019 – BU mot Markt24 GmbH.....	21
2020/C 45/19	Mål C-808/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Gera (Tyskland) den 4 november 2019 – DS mot Volkswagen AG.....	22
2020/C 45/20	Mål C-809/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Gera (Tyskland) den 4 november 2019 – ER mot Volkswagen AG.....	23
2020/C 45/21	Mål C-816/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 5 november 2019 – QF mot Germanwings GmbH.....	24
2020/C 45/22	Mål C-827/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Pontevedra (Spanien) den 13 november 2019 – D.A.T.A. m.fl. mot Ryanair D.A.C.....	25
2020/C 45/23	Mål C-841/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social no41 de Madrid (Spanien) den 20 november 2019 – JL mot Fondo de Garantía Salarial.....	25
2020/C 45/24	Mål C-842/19: Talan väckt den 19 november 2019 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien.....	26
2020/C 45/25	Mål C-827/19 P: Överklagande ingett den 28 november av Bolivarianska republiken Venezuela av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 20 september 2019 i mål T-65/18, Venezuela mot rådet.....	27
2020/C 45/26	Mål C-874/19 P: Överklagande ingett den 28 november 2019 av Aeris Invest Sàrl av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 10 oktober 2019 i mål T-599/18, Aeris Invest mot SRB.....	28

2020/C 45/27	Mål C-883/19 P: Överklagande ingett den 3 december 2019 av HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc och HSBC France av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 24 september 2019 i mål T-105/07, HSBC Holdings plc m.fl. mot kommissionen	29
2020/C 45/28	Mål C-885/19 P: Överklagande ingett den 4 december 2019 av Fiat Chrysler Finance Europe av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 24 september 2019 i förenade målen T-755/15 och T-759/15, Luxemburg och Fiat Chrysler Finance Europe mot kommissionen	30
2020/C 45/29	Mål C-888/19 P: Överklagande ingett den 4 december 2019 av GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 24 september 2019 i mål T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mot kommissionen	31
2020/C 45/30	Mål C-891/19 P: Överklagande ingett den 4 april 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 24 september 2019 i mål T-500/17, Hubei Xinyegang Special Tube mot kommissionen	32
2020/C 45/31	Mål C-897/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovni sud (Kroatien) den 5 december 2019 – Ryska Federationen	33
2020/C 45/32	Mål C-735/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Justice de paix du troisième canton de Charleroi - Belgien) – IZ mot Ryanair DAC	34
2020/C 45/33	Mål C-281/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 18 november 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif de Paris - Frankrike) – XS mot Recteur de l'académie de Paris	34
2020/C 45/34	C-395/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 26 november 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal d'instance de Nice - Frankrike) – VT, WU mot easyJet Airline Co. Ltd	34
Tribunalen		
2020/C 45/35	Mål T-749/19: Talan väckt den 1 november 2019 – John Wood Group m.fl. mot kommissionen	35
2020/C 45/36	Mål T-762/19: Talan väckt den 8 november 2019 – Rio Tinto European Holdings m.fl. mot kommissionen	36
2020/C 45/37	Mål T-763/19: Talan väckt den 8 november 2019 – Ultra Electronics Holdings m.fl. mot kommissionen	38
2020/C 45/38	Mål T-764/19: Talan väckt den 8 november 2019 – Keller Holdings mot kommissionen	40
2020/C 45/39	Mål T-765/19: Talan väckt den 8 november 2019 – Genus Investments mot kommissionen	41
2020/C 45/40	Mål T-766/19: Talan väckt den 8 november 2019 – Just Eat Holding mot kommissionen	43
2020/C 45/41	Mål T-767/19: Talan väckt den 8 november 2019 – Markit Group mot kommissionen	45
2020/C 45/42	Mål T-768/19: Talan väckt den 8 november 2019 – Elementis mot kommissionen	46
2020/C 45/43	Mål T-769/19: Talan väckt den 8 november 2019 – Informa m.fl mot kommissionen	48

2020/C 45/44	Mål T-770/19: Talan väckt den 8 november 2019 – Merlin UK Finco 1 m.fl. mot kommissionen	50
2020/C 45/45	Mål T-771/19: Talan väckt den 11 november 2019 – Experian Finance 2012 mot kommissionen	51
2020/C 45/46	Mål T-772/19: Talan väckt den 11 november 2019 – William Grant & Sons och William Grant & Sons Investments mot kommissionen	53
2020/C 45/47	Mål T-773/19: Talan väckt den 11 november 2019 – BAE Systems mot kommissionen	54
2020/C 45/48	Mål T-774/19: Talan väckt den 12 november 2019 – FA Sub 3 mot kommissionen	55
2020/C 45/49	Mål T-775/19: Talan väckt den 12 november 2019 – Sheldon and Kingfisher International mot kommissionen . . .	57
2020/C 45/50	Mål T-776/19: Talan väckt den 12 november 2019 – JIB Overseas mot kommissionen	59
2020/C 45/51	Mål T-778/19: Talan väckt den 12 november 2019 – RDI Reit mot kommissionen	60
2020/C 45/52	Mål T-779/19: Talan väckt den 12 november 2019 – Ashtead Financing mot kommissionen	62
2020/C 45/53	Mål T-780/19: Talan väckt den 12 november 2019 – Smith & Nephews USD och Smith & Nephew USD One mot kommissionen	64
2020/C 45/54	Mål T-781/19: Talan väckt den 12 november 2019 – Rigid Plastic Containers Finance and RPC Pisces Holdings mot kommissionen	65
2020/C 45/55	Mål T-782/19: Talan väckt den 8 november 2019 – St Schrader Holding Company UK mot kommissionen	67
2020/C 45/56	Mål T-783/19: Talan väckt den 12 november 2019 – Royal Mail Investments mot kommissionen	69
2020/C 45/57	Mål T-784/19: Talan väckt den 12 november 2019 – William Hill och William Hill Organization mot kommissionen	70
2020/C 45/58	Mål T-785/19: Talan väckt den 13 november 2019 – Anglo American International mot kommissionen	72
2020/C 45/59	Mål T-786/19: Talan väckt den 13 november 2019 – x mot kommissionen	73
2020/C 45/60	Mål T-787/19: Talan väckt den 13 november 2019 – The Sage Group med flera mot kommissionen	75
2020/C 45/61	Mål T-789/19: Talan väckt den 14 november 2019 – Moerenhout m.fl. mot kommissionen	76
2020/C 45/62	Mål T-798/19: Talan väckt den 18 november 2019 – Bennahmias mot parlamentet	77
2020/C 45/63	Mål T-799/19: Talan väckt den 18 november 2019 – Bennahmias mot parlamentet	78

2020/C 45/64	Mål T-800/19: Överklagande ingett den 20 november 2019 – Austria Tabak mot EUIPO – Mignot & De Block (AIR)	79
2020/C 45/65	Mål T-802/19: Överklagande ingett den 19 november 2019 – Kisscolor Living mot EUIPO – Teoxane (KISS COLOR)	79
2020/C 45/66	Mål T-803/19: Talan väckt den 19 november 2019 – etc-gaming och Casino-Equipment mot kommissionen	80
2020/C 45/67	Mål T-810/19: Överklagande ingett den 25 november 2019 – Victoria's Secret Stores Brand Management mot EUIPO – Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS).....	81
2020/C 45/68	Mål T-820/19: Överklagande ingett den 3 december 2019 – Totalizator Sportowy mot EUIPO – Lottoland Holdings (LOTTOLAND)	82
2020/C 45/69	Mål T-825/19: Talan väckt den 4 december 2019 – Tazzetti mot kommissionen	83
2020/C 45/70	Mål T-826/19: Talan väckt den 4 december 2019 – Tazzetti mot kommissionen	85
2020/C 45/71	Mål T-833/19: Överklagande ingett den 6 december 2019 – Grammer mot EUIPO (Återgivning av en geometrisk figur)	85
2020/C 45/72	Mål T-834/19: Överklagande ingett den 5 december 2019 – e*Message Wireless Information Services/EUIPO – Apple (e*message)	86
2020/C 45/73	Mål T-836/19: Överklagande ingett den 10 december 2019 – Première Vision mot EUIPO – Vente-Privée.com (PV)	87
2020/C 45/74	Mål T-838/19: Överklagande ingett den 10 december 2019 – Koopman International mot EUIPO – Tinnus Enterprises och Mystic Products Import & Export (Fluid distribution equipment)	88
2020/C 45/75	Mål T-839/19: Överklagande ingett den 10 december 2019 – Koopman International mot EUIPO – Tinnus Enterprises och Mystic Products Import & Export (Fluid distribution equipment)	89
2020/C 45/76	Mål T-840/19: Överklagande ingett den 10 december 2019 – Koopman International mot EUIPO – Tinnus Enterprises och Mystic Products Import & Export (Fluid distribution equipment)	90
2020/C 45/77	Mål T-841/19: Överklagande ingett den 10 december 2019 – Koopman International mot EUIPO – Tinnus Enterprises och Mystic Products Import & Export (Fluid distribution equipment)	91
2020/C 45/78	Mål T-842/19: Överklagande ingett den 10 december 2019 – Koopman International mot EUIPO – Tinnus Enterprises och Mystic Products Import & Export (Fluid distribution equipment)	92
2020/C 45/79	Mål T-843/19: Talan väckt den 12 december 2019 – Correia mot CESE	93
2020/C 45/80	Mål T-844/19: Överklagande ingett den 12 december 2019 – Apologistics mot EUIPO – Peikert (discount-apotheke.de)	94

2020/C 45/81	Mål T-847/19: Överklagande ingett den 13 december 2019 – X-cen-tek mot EUIPO - Altenloh, Brinck & Co. (PAX)	95
2020/C 45/82	Mål T-858/19: Överklagande ingett den 18 december 2019 – easyCosmetic Swiss mot EUIPO – U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations (easycosmetic).....	96

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i Europeiska unionens officiella tidning*(2020/C 45/01)***Senaste offentliggörandet**

EUT C 36, 3.2.2020

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 27, 27.1.2020

EUT C 19, 20.1.2020

EUT C 10, 13.1.2020

EUT C 432, 23.12.2019

EUT C 423, 16.12.2019

EUT C 413, 9.12.2019

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

BESLUT AV EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL**av den 26 november 2019****om allmänhetens tillgång till handlingar som Europeiska unionens domstol innehar i utövandet av sina administrativa funktioner**

(2020/C 45/02)

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL ANTAR FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av artikel 15.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av administrativa kommitténs yttrande av den 11 november 2019, och

av följande skäl:

Det finns anledning att anta bestämmelser om allmänhetens tillgång till handlingar som Europeiska unionens domstol innehar i utövandet av sina administrativa funktioner.

Med anledning av en administrativ omorganisation finns det skäl att ändra bestämmelserna om vem som är behörig att fatta beslut med anledning av en ursprunglig ansökan om tillgång till handlingar, vilka föreskrivs i Europeiska unionens domstols beslut av den 11 oktober 2016 om allmänhetens tillgång till handlingar som Europeiska unionens domstol innehar i utövandet av sina administrativa funktioner⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

*Artikel 1***Tillämpningsområde**

1. Detta beslut ska tillämpas på alla handlingar som Europeiska unionens domstol innehar, det vill säga handlingar som upprättats eller mottagits och som innehas av institutionen i dess utövande av sina administrativa funktioner.
2. Detta beslut ska inte påverka allmänhetens rätt till tillgång till handlingar som finns hos Europeiska unionens domstol, vilken kan följa av folkrättsliga instrument eller av rättsakter antagna för att genomföra dessa instrument.

*Artikel 2***Tillgångsberättigade**

1. Varje medborgare i Europeiska unionen och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt stadgeenliga säte i en medlemsstat ska ha rätt till tillgång till de av Europeiska unionens domstols handlingar som avses i artikel 1.1 på de villkor som föreskrivs i detta beslut.
2. Europeiska unionens domstol kan, på samma villkor, bevilja en fysisk eller juridisk person som inte är bosatt eller har sitt stadgeenliga säte i en medlemsstat tillgång till nämnda handlingar.

⁽¹⁾ EUT C 445, 30.11.2016, s. 3.

Artikel 3

Undantag

1. Europeiska unionens domstol ska vägra tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för

a) det allmänna samhällsintresset i fråga om

— allmän säkerhet,

— försvar och militära frågor,

— internationella relationer, och

— unionens eller en medlemsstats finansiella, monetära eller ekonomiska politik,

b) den enskildes privatliv och integritet, särskilt i enlighet med unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter.

2. Europeiska unionens domstol ska vägra tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för

— en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inklusive immateriella rättigheter,

— rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning, samt

— syftet med inspektioner, utredningar och revisioner.

3. Tillgång till en handling som upprättats av Europeiska unionens domstol för internt bruk eller som mottagits av domstolen, och som gäller en fråga där domstolen inte fattat något beslut, ska vägras om utlämnande av handlingen allvarligt skulle undergräva dess beslutsförfarande.

Tillgång till en handling som innehåller yttranden för internt bruk och som är en del av överläggningar och inledande samråd som hållits inom Europeiska unionens domstol eller utanför domstolen när domstolen deltagit däri ska vägras även efter det att beslutet fattats, om utlämnandet av handlingen allvarligt skulle undergräva domstolens beslutsförfarande.

4. De undantag som anges i punkterna 2 och 3 ovan ska inte tillämpas om det föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.

5. Om enbart delar av den begärda handlingen omfattas av något av undantagen i punkterna 1, 2 och 3 ska övriga delar av handlingen lämnas ut.

6. De undantag som anges i punkterna 1–3 ovan ska enbart tillämpas under den period då skyddet är motiverat på grundval av handlingens innehåll. Undantagen får gälla i högst 30 år. För handlingar som omfattas av undantagen gällande privatliv eller affärsintressen får undantagen om det är nödvändigt fortsätta att gälla även efter denna period.

7. Förevarande artikel äger tillämpning utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 9.

*Artikel 4***Inlämnande av en ursprunglig ansökan**

1. En ansökan om tillgång till en av Europeiska unionens domstols handlingar ska vara avfattad på ett av unionens officiella språk på ett formulär som finns tillgängligt på domstolens webbplats. Ansökan ska företrädesvis sändas via e-post i enlighet med de anvisningar som ges på ovannämnda webbplats eller undantagsvis per post eller per fax.
2. Ansökan ska vara tillräckligt utförlig och särskilt innehålla erforderliga uppgifter för att domstolen ska kunna identifiera den eller de begärda handlingarna. Vidare ska ansökan innehålla sökandens namn och adress.
3. Om en ansökan inte är tillräckligt utförlig ska Europeiska unionens domstol uppmana sökanden att förtydliga sin ansökan och bistå sökanden med detta.
4. Om en ansökan avser en mycket omfattande handling eller ett mycket stort antal handlingar får den berörda institutionen informellt samråda med sökanden för att finna en rimlig lösning.
5. Sökanden är inte skyldig att ange några skäl för sin ansökan.

*Artikel 5***Behandling av den ursprungliga ansökan**

1. En skriftlig bekräftelse om mottagande (per e-post, brev eller fax) ska skickas till sökanden så snart formuläret innehållande ansökan har registrerats.
2. Europeiska unionens domstol ska inom högst en månad från det att en ansökan registrerats bevilja tillgång till den begärda handlingen och ställa den till sökandens förfogande.
3. Om Europeiska unionens domstol inte kan bevilja tillgång till den begärda handlingen ska den, inom den frist som föreskrivs i punkt 2, skriftligen underrätta sökanden om skälen till att ansökan helt eller delvis har avslagits och upplysa sökanden om dennes rätt att inom en månad från det att svaret mottagits inkomma med en bekräftande ansökan.
4. I undantagsfall, till exempel om en ansökan avser en mycket omfattande handling eller ett mycket stort antal handlingar, får den tidsfrist som anges i punkt 2 förlängas med en månad, förutsatt att sökanden underrättas på förhand och att utförliga skäl anges.
5. I det fall som avses i artikel 4.3 börjar svarsfristen löpa först när Europeiska unionens domstol förfogar över de ytterligare uppgifter från sökanden som i tillräcklig utsträckning preciserar ansökan.
6. För beräkning av tidsfrister äger rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister ⁽²⁾ tillämpning.

(²) EGT L 124, 8.6.1971, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 71.

*Artikel 6***Inlämnande av en bekräftande ansökan**

1. Sökanden får inkomma med en bekräftande ansökan om hans eller hennes ursprungliga ansökan helt eller delvis har avslagits.
2. Om Europeiska unionens domstol inte besvarar den ursprungliga ansökan inom den föreskrivna fristen har sökanden rätt att inkomma med en bekräftande ansökan.
3. En bekräftande ansökan ska inges till Europeiska unionens domstol inom en månad, antingen från mottagandet av beskedet om att ansökan om tillgång till den begärda handlingen avslagits helt eller delvis, eller – om inget svar på den ursprungliga ansökan över huvud taget lämnats – från det att svarsfristen löpt ut.
4. Den bekräftande ansökan måste uppfylla de formella krav som anges i artikel 4.

*Artikel 7***Behandling av den bekräftande ansökan**

1. En bekräftande ansökan ska behandlas på sätt som föreskrivs i artikel 5, med undantag för upplysningen om rätten att inkomma med en bekräftande ansökan.
2. Om Europeiska unionens domstol, helt eller delvis, avslår en bekräftande ansökan ska den underrätta sökanden om tillgängliga förfaranden för att klaga på beslutet om avslag, det vill säga att väcka talan eller framföra klagomål till Europeiska ombudsmannen i enlighet med villkoren i artiklarna 263 respektive 228 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
3. Om inget besked ges inom den föreskrivna tidsfristen, ska ansökan anses ha avslagits och sökanden ska ha rätt att väcka talan och/eller framföra klagomål till Europeiska ombudsmannen i enlighet med förfarandena i punkt 2 ovan.

*Artikel 8***Beslutanderätt**

1. Behörig att fatta beslut med anledning av en ursprunglig ansökan om tillgång till handlingar är direktören för biblioteket.
2. När den begärda handlingen innehas av domstolens kansli eller av tribunalens kansli tillkommer behörigheten att fatta beslut domstolens biträdande justitiesekreterare respektive tribunalens biträdande justitiesekreterare.

Domstolens och tribunalens biträdande justitiesekreterare får delegera sin behörighet att fatta beslut med anledning av en ursprunglig ansökan till en handläggare vid deras respektive kansli.

3. Domstolens justitiesekreterare är behörig att fatta beslut med anledning av en bekräftande ansökan. När den bekräftande ansökan avser en handling som innehas av tribunalens kansli är det justitiesekreteraren vid tribunalen som är behörig att fatta beslut med anledning av ansökan.
4. När en medlemsstat – som mottagit en ansökan om tillgång till en handling som den innehar och som härrör från Europeiska unionens domstol inom ramen för dess utövande av sina administrativa funktioner – vänder sig till domstolen för samråd, ska denna begäran om samråd besvaras av den beslutsfattare som skulle vara behörig enligt punkt 3 att fatta beslut med anledning av en bekräftande ansökan om tillgång till samma handling om en sådan ansökan tillställts Europeiska unionens domstol direkt.
5. Med undantag från vad som föreskrivs i punkt 1 får domstolens justitiesekreterare utse en annan person som ska ha behörighet att fatta beslut avseende en ursprunglig ansökan om tillgång till en handling.

*Artikel 9***Tredje parts handlingar**

1. Europeiska unionens domstol beviljar tillgång till tredje parts handlingar som den innehar först sedan den berörda tredje parten lämnat sitt medgivande till att handlingen lämnas ut.
2. Vid tillämpningen av denna artikel avses med tredje part varje fysisk eller juridisk person eller enhet utanför Europeiska unionens domstol, däribland medlemsstaterna, Europeiska unionens övriga institutioner, organ och organisationer samt tredjeländer.
3. När Europeiska unionens domstol har mottagit en ansökan om tillgång till en handling från tredje part ska den behöriga myndigheten samråda med den berörda tredje parten för att utröna om vederbörande motsätter sig att handlingen lämnas ut, såvida inte domstolen ex officio beslutar att inte lämna ut handlingen med stöd av ett av de undantag som föreskrivs i artikel 3.

*Artikel 10***Hur tillgång ges**

1. Handlingar ska ställas till förfogande i en befintlig version och i ett befintligt format. Europeiska unionens domstol är inte skyldig att, med stöd av detta beslut, skapa en ny handling eller att samla in uppgifter på sökandens begäran.

Den utlämnade kopian kan vara i pappersform eller i elektronisk form. Sökandens önskemål ska härvid vara avgörande.

Om det rör sig om handlingar som är omfattande eller svåra att hantera får sökanden uppmanas att ta del av dem på plats.

2. Om en handling redan har offentliggjorts av Europeiska unionens domstol och är lätt tillgänglig, får Europeiska unionens domstol nöja sig med att upplysa sökanden om hur denne kan få tillgång till den begärda handlingen.

*Artikel 11***Kostnad för att få tillgång till handlingar**

1. Sökanden får åläggas en avgift för kopiering av de begärda handlingarna och för försändelsen av dessa.
2. Att ta del av handlingar på plats ska som regel vara kostnadsfritt. Detsamma gäller om antalet kopior inte överstiger 20 A4-sidor.
3. Avgiften för att producera och skicka kopior beräknas på grundval av en taxa som domstolens justitiesekreterare fastställer i beslut. Avgiften får inte överstiga den faktiska kostnaden.
4. Publicerade handlingar omfattas av ett särskilt prissystem.

*Artikel 12***Mångfaldigande av handlingar**

1. Detta beslut ska inte påverka tillämpningen av befintliga bestämmelser om upphovsrätt som kan begränsa mottagarens rätt att mångfaldiga eller utnyttja handlingar som lämnats ut.
2. Handlingar som omfattas av den upphovsrätt som Europeiska unionens domstol innehar och som lämnas ut med stöd av detta beslut får inte mångfaldigas eller utnyttjas i kommersiella syften utan ett skriftligt förhandsgodkännande från Europeiska unionens domstol.

*Artikel 13***Tillämpningsföreskrifter**

Domstolens justitiesekreterare ska anta nödvändiga tillämpningsföreskrifter för detta beslut. Dessa ska publiceras på Europeiska unionens domstols webbplats.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Beslutet upphäver och ersätter domstolens beslut av den 11 oktober 2016 om allmänhetens tillgång till handlingar som Europeiska unionens domstol innehar i utövandet av sina administrativa funktioner.

Meddelat i Luxemburg den 26 november 2019.

Justitiesekreterare

Alfredo CALOT ESCOBAR

Ordförande

Koen LENAERTS

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens beslut (första avdelningen) av den 24 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Bacău - Rumänien) – SC Topaz Development SRL mot Constantin Juncu, Raisa Juncu

(Mål C-211/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Oskäligen villkor i konsumentavtal – Avtal om framtida köp som upprättats av en fastighetsmäklare och godkänts av en notarie – Artikel 3.2 och artikel 4.1 – Bevis för att villkoren förhandlats – Presumption – Konsumentens undertecknande av avtalet – Artikel 3.3 – Bilaga, punkterna 1 d – f och i – Uttrycklig hävningsklausul – Vitesbestämmelse – Oskälighet – Artiklarna 6 och 7 – Möjlighet för den nationella domstolen att ändra det avtalsvillkor som konstaterats vara oskäligt)

(2020/C 45/03)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Bacău

Parter i målet vid den nationella domstolen*Klagande:* SC Topaz Development SRL*Motpart:* Constantin Juncu, Raisa Juncu**Avgörande**

- 1) Artiklarna 3.2 och 4.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att under omständigheterna i det nationella målet innebär inte en konsuments undertecknande av ett avtal – som ingåtts med en näringsidkare och som anger att konsumenten genom undertecknandet godtar samtliga avtalsvillkor som näringsidkaren upprättat i förväg – en motbevisning av presumptionen att dessa avtalsvillkor inte har förhandlats.
- 2) Artikel 3.3 i direktiv 93/13, jämförd med bilagan till det direktivet, ska tolkas så, att en schablonklausul och en vitesklausul, såsom de i det nationella målet, som återfinns i ett konsumentavtal och som endast gäller till näringsidkarens fördel och som näringsidkaren upprättat i förväg, kan utgöra oskäliga avtalsvillkor som avses i punkterna d–f och i bilagan till detta direktiv, vilket det ankommer på den nationella domstolen att pröva.

- 3) Artikel 6.1 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att nationella domstolar – för det fall en schablonklausul eller en vitesklausul i ett avtal om framtida köp som ingåtts mellan en konsument och en näringsidkare anses oskäligen – endast kan åtgärda dessa oskäligen avtalsvillkors ogiltighet genom att ersätta dem med sitt eget beslut om avtalet inte kan kvarstå för det fall dessa oskäligen avtalsvillkor tas bort och en ogiltigförklaring av avtalet i dess helhet skulle utsätta konsumenten för särskilt skadliga konsekvenser.

(¹) EUT C 249, 31.7.2017.

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 13 november 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht - Tyskland) – Bundesrepublik Deutschland mot Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17)

(Förenade målen C-540/17 och C-541/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd – Direktiv 2013/32/UE – Artikel 33.2 a – Beslut från myndigheterna i en medlemsstat om att en asylansökan inte kan tas upp till prövning, eftersom flyktingstatus redan beviljats i en annan medlemsstat – Artikel 4 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Verklig och konstaterad risk för att utsättas för omänsklig eller förnedrande behandling – Levnadsförhållandena för personer som beviljats flyktingstatus i sistnämnda stat)

(2020/C 45/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesrepublik Deutschland

Motparter: Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17)

Avgörande

Artikel 33.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd ska tolkas så, att den artikeln utgör hinder för att en medlemsstat använder sig av den möjlighet som den bestämmelsen ger att avvisa en ansökan om internationellt skydd med hänvisning till att sökanden redan beviljats flyktingstatus i en annan medlemsstat, när de levnadsförhållanden som sökanden, i egenskap av person som beviljats flyktingstatus, kan förvänta sig i den andra medlemsstaten skulle innebära en allvarlig risk för att vederbörande utsättes för omänsklig eller förnedrande behandling, i den mening som avses i artikel 4 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(¹) EUT C 402, 27.11.2017.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 15 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Spanien) – OH (C-439/18), ER (C-472/18) mot Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(Förenade målen C-439/18 och C-472/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 97/81/EG – Ramavtalet om deltidarbete – Klausul 4 – Manliga och kvinnliga arbetstagare – Principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet – Direktiv 2006/54/EG – Artikel 14.1 – Arbetstagare som utför vertikalt regelbundet återkommande deltidarbete – Beaktande av tjänstetid – Beräkning av treårstillägg för tjänstgöringstid – Bortseende från perioder under vilka arbete inte utförts)

(2020/C 45/05)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: OH (C-439/18), ER (C-472/18)

Motpart: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Avgörande

Klausul 4.1 och 4.2 i ramavtalet om deltidarbete som ingicks den 6 juni 1997 och som återfinns i bilagan till rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS och artikel 14.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet, ska tolkas på så sätt att de utgör hinder för nationella bestämmelser och nationell arbetsgivarpraxis, såsom de som är i fråga i de nationella målen, enligt vilka vad beträffar arbetstagare som utför vertikalt regelbundet återkommande deltidarbete endast perioder under vilka arbete utförts och således inte perioder under vilka arbete inte utförts beaktas vid beräkning av den tjänstetid som krävs för att erhålla treårstillägg, samtidigt som heltidsanställda arbetstagare inte omfattas av sådana bestämmelser eller sådan praxis.

⁽¹⁾ EUT C 373, 15.10.2018.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 20 november 2019 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Indaco Service Soc. coop. sociale, för egen räkning och som ombud för Coop. sociale il Melograno mot Ufficio Territoriale del Governo Taranto

(Mål C-552/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i rättegångsreglerna – Offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 57.4 c och g – Offentlig upphandling av tjänster – Fakultativa skäl för uteslutning – Allvarligt fel i yrkesutövningen – Ifrågasättande av den ekonomiska aktörens redbarhet – Tidigare kontrakt – Fullgörande – Brister – Talan vid domstol – Den upphandlande myndighetens bedömning av avtalsbrottet – Omöjligt till dess att domstolsförfarandet är avslutat)

(2020/C 45/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Indaco Service Soc. coop. sociale, för egen räkning och som ombud för Coop. sociale il Melograno

Motpart: Ufficio Territoriale del Governo Taranto

ytterligare deltagare i rättegången: Cometa Società Cooperativa Sociale

Avgörande

Artikel 57.4 c och g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, enligt vilken det förhållandet att talan har väckts mot en upphandlande myndighets beslut att säga upp ett upphandlingskontrakt på grund av ett "allvarligt fel i yrkesutövningen" vid fullgörandet av kontraktet innebär att den upphandlande myndigheten, i samband med att den gör en ny anbudsinfordran, är förhindrad att vid urvalet av anbudsgivare utesluta en ekonomisk aktör på grundval av en bedömning av dennes pålitlighet.

(¹) EUT C 436, 3.12.2018.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 24 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois - Frankrike) – LC, MD mot easyJet Airline Co. Ltd

(Mål C-756/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Domstolens rättegångsregler – Artikel 99 – Lufttrafik – Förordning (EG) nr 261/2004 – Kraftigt försenade flygningar – Passagerares rätt till kompensation – Bevis på att passageraren har varit närvarande vid incheckningen – Platsreservation som bekräftats av lufttrafikföretaget)

(2020/C 45/07)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: LC, MD

Motpart: easyJet Airline Co. Ltd

Avgörande

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, särskilt artikel 3.2 a i förordningen, ska tolkas på så sätt att passagerare på en flygning som vid ankomsten är försenad med tre timmar eller mer, för vilken flygning passagerarna har en bekräftad platsreservation, inte får nekas kompensation enligt denna förordning enbart med motiveringen att de i samband med sin begäran om kompensation inte har styrkt, genom bland annat boardingkortet, att de varit närvarande vid incheckningen för nämnda flygning, såvida det inte visas att dessa passagerare inte har transporterats på den aktuella flygning som försenats, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 54, 11.2.2019.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 24 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság - Ungern) – PORR Építési Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-292/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Gemensamt system för mervärdesskatt – Beskattningsunderlag – Nedsättning – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 90 – Principen om skatteneutralitet – Fordran som efter ett konkursförfarande blivit omöjlig att driva in)

(2020/C 45/08)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Hänskjutande domstol Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: PORR Építési Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Avgörande

Artikel 90 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att en medlemsstat måste medge nedsättning av beskattningsunderlaget för mervärdesskatt om den beskattningsbara personen kan visa att den fordran som han har gentemot sin gäldenär är omöjlig att driva in, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, när denna situation inte utgör ett sådant fall av utebliven betalning som kan omfattas av det i artikel 90.2 föreskrivna undantaget från skyldigheten att nedsätta beskattningsunderlaget.

(¹) EUT C 220, 1.7.2019.

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 19 november 2019 – (begäran om förhandsavgörande av Högsta domstolen – Finland) – brottmål mot A, B

(Mål C-486/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Statligt stöd – Punktskatt på sötsaker, glass och läskedrycker – Undantag från skatteplikt för liknande produkter kan utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF – Befogenhet att ålägga en straffrättsligt påföljd vid underlåtenhet att uppfylla de skyldigheter som är förknippade med skatten)

(2020/C 45/09)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

A, B

Avgörande

Unionsrätten ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att ålägga en fysisk person en straffrättslig påföljd i enlighet med tillämplig nationell rätt när vederbörande handlar för ett företags räkning, vilket är skattskyldig till en punktskatt på konsumtion av vissa produkter och vilket har underlåtit att uppfylla de skyldigheter som är förknippade med skatten, även om det undantag från skatteplikt som påstås ha kommit andra företag till godo ifråga om liknande produkter ska anses utgöra statligt stöd, i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

⁽¹⁾ EUT C 295, 2.9.2019.

Överklagande ingett den 24 september 2019 av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 juli 2019 i mål T-772/17, Café del Mar m.fl./EUIPO – Guiral Broto (C del M)

(Mål C-713/19)

(2020/C 45/10)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Ramón Guiral Broto (ombud: A. Sirimarco, abogado)

Övriga parter i målet: Café del Mar, SC, José Les Viamonte, Carlos Andrea González och Europeiska immaterialrättsmyndigheten,

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har, den 12 december 2019, beslutat att inte meddela prövningstillstånd och förpliktat Ramón Guiral Broto att bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 24 september 2019 av Ramón Guiral Broto av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 juli 2019 i mål T-773/17, Café del Mar m.fl. mot EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)

(Mål C-714/19 P)

(2020/C 45/11)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Ramón Guiral Broto (ombud: A. Sirimarco, abogado)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Café del Mar, SC, José Les Viamonte och Carlos Andrea González

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 12 december 2019 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Ramón Guiral Broto ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 24 september 2019 av Ramón Guiral Broto av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 juli 2019 i mål T-774/17, Café del Mar m.fl. mot EUIPO – Guiral Broto (C del M)

(Mål C-715/19 P)

(2020/C 45/12)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Ramón Guiral Broto (ombud: A. Sirimarco, abogado)

Övriga parter i målet: Café del Mar, S. C., José Les Viamonte, Carlos Andrea González och Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 12 december 2019 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Ramón Guiral Broto ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Gera (Tyskland) den 16 oktober 2019 – PG mot Volkswagen AG**(Mål C-759/19)**

(2020/C 45/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Gera

Parter i det nationella målet

Kärande: PG

Svarande: Volkswagen AG

Tolkningsfrågor

1. Ska 6 § punkt 1, 27 § punkt 1 Verordnung über die EG-Genehmigung für Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger sowie für Systeme, Bauteile und selbstständige technische Einheiten für diese Fahrzeuge ⁽¹⁾ (förordningen om EG-godkännande av motorfordon, nedan kallad EG-FGV) respektive artikel 18.1 och artikel 26.1 i direktiv 2007/46/EG ⁽²⁾ tolkas så, att tillverkaren har åsidosatt sin skyldighet att utfärda ett giltigt intyg enligt 6 § punkt 1 EG-FGV (respektive sin skyldighet att utfärda ett intyg om överensstämmelse enligt artikel 18.1 i direktiv 2007/46/EG) om denne har installerat en otillåten manipulationsanordning, i den mening som avses i artikel 5.2, artikel 3 punkt 10 i förordning (EG) nr 715/2007 ⁽³⁾, och utsläppandet på marknaden av ett sådant fordon strider mot förbudet att släppa ut ett fordon som saknar ett giltigt intyg om överensstämmelse på marknaden enligt 27 § punkt 1 EG-FGV (respektive mot förbudet mot försäljning av fordon som saknar ett giltigt intyg om överensstämmelse enligt artikel 26.1 i direktiv 2007/46/EG)?

För det fall att denna fråga ska besvaras jakande:

- 1 a. Syftar 6, 27 §§ EG-FGV och artiklarna 18.1, 26.1, 46 i direktiv 2007/46/EG även till att skydda någon annan, i den mening som avses i 823 § punkt 2 BGB, närmare bestämt även just med avseende på dennes tillgångar och frihet att disponera över dessa? Hänför sig en slutkunds förvärv av ett fordon som släppts ut på marknaden utan ett giltigt intyg om överensstämmelse till det område av risker som dessa bestämmelser syftar till att avvärja?
2. Syftar artikel 5.2 i förordning (EG) nr 715/2007 även till att skydda slutkunden, närmare bestämt även just med avseende på dennes tillgångar och frihet att disponera över dessa? Hänför sig en slutkunds förvärv av ett fordon som släppts ut på marknaden utan ett giltigt intyg om överensstämmelse till det område av risker som dessa bestämmelser syftar till att avvärja?

⁽¹⁾ EG-Fahrzeuggenehmigungsverordnung av den 3 februari 2011 (BGBl. I s. 126), i dess lydelse enligt artikel 7 i förordning av den 23 mars 2017 (BGBl. I, s. 522).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (EUT L 263, 2007, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 171, 2007, s.1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Köln (Tyskland) den 23 oktober 2019 – The North of England P & I Association Ltd., tillika i egenskap av rättslig efterträdare till Marine Shipping Mutual Insurance Company mot Bundeszentralamt für Steuern

(Mål C-786/19)

(2020/C 45/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: The North of England P & I Association Ltd., tillika i egenskap av rättslig efterträdare till Marine Shipping Mutual Insurance Company

Motpart: Bundeszentralamt für Steuern

Tolkningsfråga

Ska artikel 2 d andra strecksatsen jämförd med artikel 25 första stycket första delen av meningen i direktiv 88/357/EEG ⁽¹⁾ respektive artikel 46.2 i direktiv 92/49 EEG ⁽²⁾ tolkas så, att risken, när det gäller försäkring mot risker i samband med drift av ett oceangående fartyg, är belägen i den medlemsstat på vars territorium ett fartyg är inskrivet i ett officiellt register som bevis för äganderätt, eller i den stat vars flagg fartyget för?

⁽¹⁾ Rådets andra direktiv av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG (EGT L 172, 1988, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, 1992, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 29 oktober 2019 – Förbundsrepubliken Tyskland mot SpaceNet AG

(Mål C-793/19)

(2020/C 45/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland

Motpart: SpaceNet AG

Tolkningsfråga

Ska artikel 15 i direktiv 2002/58/EG, ⁽¹⁾ jämförd med dels artiklarna 7, 8 och 11 och artikel 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, dels artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 4 i fördraget om Europeiska unionen, tolkas så att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som ålägger operatörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster att lagra trafik- och lokaliseringssuppgifter för slutanvändare av nämnda tjänster, när denna skyldighet

- inte villkoras av särskilda skäl i fråga om geografiska, tidsmässiga eller territoriella aspekter,
- omfattas av en lagringsskyldighet för följande uppgifter i samband med tillhandahållandet av allmänt tillgängliga telefonitjänster, inbegripet överföring av korta textmeddelanden, multimediemeddelanden eller liknande meddelanden samt samtal som inte besvaras eller når fram:
 - telefonnumret eller något annat identifikationsnummer för det uppringande abonnemanget, det uppringda abonnemanget samt för om- och vidarekopplingar till varje annat deltagande abonnemang,
 - datum och klockslag då kommunikationen inleddes eller – om det rör sig om ett kort textmeddelande, multimediemeddelande eller liknande meddelande – tidpunkter för sändande och mottagande av meddelandet, med uppgift om tidszon,
 - uppgifter om vilken tjänst som använts, i de fall då det är möjligt att använda olika tjänster inom ramen för telefonitjänsten,
 - om det rör sig om mobiltelefonitjänster dessutom
 - det internationella identifikationsnumret för mobilabonnenter till det uppringande och det uppringda abonnemanget,
 - det internationella identifikationsnumret för den uppringande och den uppringda ändutrustningen,
 - datum och klockslag för tjänstens första aktivering, med uppgift om tidszon när tjänster har betalats på förhand,
 - beteckningar på de celler som användes via det uppringande och det uppringda abonnemanget i början av kommunikationen,
 - om det rör sig om internettelefonitjänster dessutom ip-adresserna till det uppringande och det uppringda abonnemanget samt tilldelade användar-id,
- omfattas av en lagringsskyldighet för följande uppgifter i samband med tillhandahållandet av allmänt tillgängliga internetanslutningstjänster:
 - - den ip-adress som har tilldelats abonnenten för internetanvändning,
 - en entydig id-kod för det använda internetabonnemanget samt ett tilldelat användar-id,
 - datum och klockslag då internetanvändningen på den tilldelade ip-adressen inleddes, med uppgift om tidszon,
 - vid mobilanvändning, beteckningen på den cell som användes i början av internetanslutningen,

- följande uppgifter inte får lagras:
 - kommunikationens innehåll,
 - uppgifter om hämtade internetsidor,
 - uppgifter om elektroniska posttjänster,
 - uppgifter som avser kommunikation till eller från vissa abonnemang som tillhör personer, myndigheter och organisationer inom den sociala eller kyrkliga sfären,
- lagringstiden för lokaliseringsuppgifter, det vill säga beteckningen på den cell som använts, är fyra veckor, samt för övriga uppgifter tio veckor,
- ett effektivt skydd av lagrade uppgifter mot risker för missbruk och otillåten tillgång säkerställs, och
- de lagrade uppgifterna endast får användas i syfte att bekämpa allvarliga brott eller avvärja ett konkret hot mot en persons liv och lem eller frihet eller statens eller en delstats fortlevnad, med undantag för den ip-adress som tilldelats en abonnent för internetanvändning, vilka får användas inom ramen för en förfrågan om inventariedata för att lagföra alla brott, avvärja risker för säkerhet och allmän ordning samt generellt sett för att fullgöra underrättelsetjänstens uppgifter?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 2002, s. 37), senast ändrad genom direktiv 2009/136/EG (EUT L 337, 2009, s. 11).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 29 oktober 2019 –
Förbundsrepubliken Tyskland mot Telekom Deutschland GmbH**

(Mål C-794/19)

(2020/C 45/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland

Motpart: Telekom Deutschland GmbH

Tolkningsfrågor

Ska artikel 15 i direktiv 2002/58/EG ⁽¹⁾, jämförd med dels artiklarna 7, 8 och 11 och artikel 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, dels artikel 6 i Europeiska unionens stadga ⁽²⁾ om de grundläggande rättigheterna och artikel 4 i fördraget om Europeiska unionen, tolkas så att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som ålägger operatörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster att lagra trafik- och lokaliseringssuppgifter för slutanvändare av nämnda tjänster, när denna skyldighet

- inte villkoras av särskilda skäl i fråga om geografiska, tidsmässiga eller territoriella aspekter,
- omfattas av en lagringsskyldighet för följande uppgifter i samband med tillhandahållandet av allmänt tillgängliga telefonitjänster, inbegripet överföring av korta textmeddelanden, multimedie-meddelanden eller liknande meddelanden samt samtal som inte besvaras eller når fram:
 - telefonnumret eller något annat identifikationsnummer för det uppringande abonnemanget, det uppringda abonnemanget samt för om- och vidarekopplingar till varje annat deltagande abonnemang,
 - datum och klockslag då kommunikationen inleddes eller – om det rör sig om ett kort textmeddelande, multimedie-meddelande eller liknande meddelande – tidpunkter för sändande och mottagande av meddelandet, med uppgift om tidszon,
 - uppgifter om vilken tjänst som använts, i de fall då det är möjligt att använda olika tjänster inom ramen för telefonitjänsten,
 - om det rör sig om mobiltelefonitjänster dessutom
 1. det internationella identifikationsnumret för mobilabbonnenter till det uppringande och det uppringda abonnemanget,
 2. det internationella identifikationsnumret för den uppringande och den uppringda ändrustningen,
 3. datum och klockslag för tjänstens första aktivering, med uppgift om tidszon när tjänster har betalats på förhand,
 4. beteckningar på de celler som användes via det uppringande och det uppringda abonnemanget i början av kommunikationen,
- om det rör sig om internettelefonitjänster dessutom ip-adresserna till det uppringande och det uppringda abonnemanget samt tilldelade användar-id,
- omfattas av en lagringsskyldighet för följande uppgifter i samband med tillhandahållandet av allmänt tillgängliga internetanslutningstjänster:
 - den ip-adress som har tilldelats abonnenten för internetanvändning,
 - en entydig id-kod för det använda internetabonnemanget samt ett tilldelat användar-id,
 - datum och klockslag då internetanvändningen på den tilldelade ip-adressen inleddes, med uppgift om tidszon,
 - vid mobilanvändning, beteckningen på den cell som användes i början av internetanslutningen,

- följande uppgifter inte får lagras:
 - kommunikationens innehåll,
 - uppgifter om hämtade internetidor,
 - uppgifter om elektroniska posttjänster,
 - uppgifter som avser kommunikation till eller från vissa abonnemang som tillhör personer, myndigheter och organisationer inom den sociala eller kyrkliga sfären,
- lagringstiden för lokaliseringssuppgifter, det vill säga beteckningen på den cell som använts, är fyra veckor, samt för övriga uppgifter tio veckor,
- ett effektivt skydd av lagrade uppgifter mot risker för missbruk och otillåten tillgång säkerställs, och
- de lagrade uppgifterna endast får användas i syfte att bekämpa allvarliga brott eller avvärja ett konkret hot mot en persons liv och lem eller frihet eller statens eller en delstats fortlevnad, med undantag för den ip-adress som tilldelats en abonnent för internetanvändning, vilka får användas inom ramen för en förfrågan om inventariedata för att lagföra alla brott, avvärja risker för säkerhet och allmän ordning samt generellt sett för att fullgöra underrättelsetjänstens uppgifter?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 2002, s. 37), senast ändrat genom direktiv 2009/136/EG (EUT L 337, 2009, s. 11).

⁽²⁾ EGT C 364, 2000, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 30 oktober 2019 – Firma Z mot Finanzamt Y

(Mål C-802/19)

(2020/C 45/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: Firma Z

Motpart: Finanzamt Y

Tolkningsfrågor

- 1) Har ett apotek, som levererar läkemedel till en lagstadgad sjukkasse, rätt att, på grund av att rabatt beviljas den sjukförsäkrade personen, sätta ned beskattningsunderlaget med stöd av EU-domstolens dom av den 24 oktober 1996 i målet Elida Gibbs Ltd., C-317/94 (EU:C:1996:400)?

- 2) Om ovanstående fråga besvaras jakande: Strider det mot principerna om neutralitet och likabehandling på den inre marknaden att ett apotek inom det egna territoriet kan sätta ned beskattningsunderlaget, men detta inte är möjligt för ett apotek som från en annan medlemsstat företar gemenskapsinterna leveranser till den lagstadgade sjukkassan vilka är undantagna från mervärdesskatt?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Salzburg (Österrike) den 31 oktober 2019 – BU mot Markt24 GmbH

(Mål C-804/19)

(2020/C 45/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Salzburg

Parter i det nationella målet

Kärande: BU

Svarande: Markt24 GmbH

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 21 i förordning (EU) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ tillämpas på ett anställningsförhållande där parterna visserligen har ingått ett anställningsavtal i Österrike avseende arbetsprestationer i Tyskland, men arbetstagaren trots att denne i flera månader har hållit sig redo i Österrike för att arbeta inte har utfört något arbete?

Om den första frågan ska besvaras jakande:

2. Ska artikel 21 i förordning (EU) nr 1215/2012 tolkas så, att den inte utgör hinder för tillämpningen av en nationell bestämmelse, såsom 4 § stycke 1 a ASGG, enligt vilken arbetstagaren får väcka talan vid domstolen där denne hade hemvist under anställningsförhållandet eller när anställningsförhållandet avslutades (vilket således underlättar för arbetstagaren att väcka talan)?
3. Ska artikel 21 i förordning (EU) nr 1215/2012 tolkas så, att den inte utgör hinder för tillämpningen av en nationell bestämmelse, såsom 4 § stycke 1 d ASGG, enligt vilken arbetstagaren får väcka talan vid domstolen för den ort där lönen ska betalas eller skulle betalas när anställningsförhållandet avslutades (vilket således underlättar för arbetstagaren att väcka talan)?
4. Om den andra och den tredje frågan ska besvaras nekande:
- 4.1. Ska artikel 21 i förordning (EU) nr 1215/2012 tolkas så, att talan, vid ett anställningsförhållande där arbetstagaren inte har utfört något arbete, ska väckas i den medlemsstat där arbetstagaren har hållit sig redo att arbeta?
- 4.2. Ska artikel 21 i förordning (EU) nr 1215/2012 tolkas så, att talan, vid ett anställningsförhållande där arbetstagaren inte har utfört något arbete, ska väckas i den medlemsstat där anställningsavtalet har förberetts och ingåtts, även om det har avtalats, respektive planerats, att arbete skulle utföras i en annan medlemsstat?

Om fråga 1 besvaras nekande:

5. Ska artikel 7.1 i förordning (EU) nr 1215/2012 tillämpas på ett anställningsförhållande där parterna visserligen har ingått ett anställningsavtal i Österrike avseende arbetsprestationer i Tyskland, men arbetstagaren, trots att denne i flera månader har hållit sig redo i Österrike för att arbeta, inte har utfört något arbete, för det fall att det är tillåtet att tillämpa en nationell bestämmelse, såsom 4 § stycke 1 a ASGG, enligt vilken arbetstagaren får väcka talan vid domstolen där denne hade hemvist under anställningsförhållandet eller när anställningsförhållandet avslutades (vilket således underlättar för arbetstagaren att väcka talan), eller för det fall att det är tillåtet att tillämpa en nationell bestämmelse såsom § 4 stycke 1 d ASGG, enligt vilken arbetstagaren får väcka talan vid domstolen för den ort där lönen ska betalas eller skulle betalas när anställningsförhållandet avslutades (vilket således underlättar för arbetstagaren att väcka talan)?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Gera (Tyskland) den 4 november 2019 – DS mot Volkswagen AG

(Mål C-808/19)

(2020/C 45/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Gera

Parter i det nationella målet

Klagande: DS

Motpart: Volkswagen AG

Tolkningsfrågor

1. Ska 6 § punkt 1, 27 § punkt 1 Verordnung über die EG-Genehmigung für Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger sowie für Systeme, Bauteile und selbstständige technische Einheiten für diese Fahrzeuge (förordningen om EG-godkännande av motorfordon, nedan kallad EG-FGV (¹)) respektive artikel 18.1 och artikel 26.1 i direktiv 2007/46/EG (²) tolkas så, att tillverkaren har åsidosatt sin skyldighet att utfärda ett giltigt intyg enligt 6 § punkt 1 EG-FGV (respektive sin skyldighet att utfärda ett intyg om överensstämmelse enligt artikel 18.1 i direktiv 2007/46/EG) om denne har installerat en otillåten manipulationsanordning, i den mening som avses i artikel 5.2, artikel 3 punkt 10 i förordning (EG) nr 715/2007 (³), och utsläppandet på marknaden av ett sådant fordon strider mot förbudet att släppa ut ett fordon som saknar ett giltigt intyg om överensstämmelse på marknaden enligt 27 § punkt 1 EG-FGV (respektive mot förbudet mot försäljning av fordon som saknar ett giltigt intyg om överensstämmelse enligt artikel 26.1 i direktiv 2007/46/EG)?

För det fall att denna fråga ska besvaras jakande:

- 1 a. Syftar 6, 27 §§ EG-FGV respektive artiklarna 18.1, 26.1, 46 i direktiv 2007/46/EG även till att skydda slutkunden – vid vidareförsäljning på begagnatmarknaden – i synnerhet den efterföljande bilköparen, närmare bestämt även med avseende på dennes tillgångar och frihet att disponera över dessa? Hänför sig en bilköparens förvärv av ett begagnat fordon som släppts ut på marknaden utan ett giltigt intyg om överensstämmelse till det område av risker som dessa bestämmelser syftar till att avvärja?

2. Syftar artikel 5.2 i förordning (EG) nr 715/2007 även till att skydda slutkunden och – vid vidareförsäljning på begagnatmarknaden – i synnerhet den efterföljande bilköparen, närmare bestämt även med avseende på dennes tillgångar och frihet att disponera över dessa? Hänför sig en bilköpares förvärv av ett begagnat fordon som släppts ut på marknaden utan ett giltigt intyg om överensstämmelse till det område av risker som dessa bestämmelser syftar till att avvärja?
3. Ska 6, 27 §§ EG-FGV och artiklarna 18.1, 26.1, 46 i direktiv 2007/46/EG samt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 715/2007 tolkas så, att inget avdrag eller endast ett delvist (i förekommande fall: på vilket sätt och i vilken omfattning?) avdrag ska göras för den faktiska användningen av fordonet vid beräkningen av slutkundens skada vid en överträdelse av dessa bestämmelser, om slutkunden på grundval av denna överträdelse kan kräva och kräver att avtalet om fordonsköp ska hävas? Påverkar det tolkningen om överträdelsen ingår som ett led i vilseledande av de myndigheter som utfärdar godkännande och av slutkunden med avseende på att villkoren för godkännande är uppfyllda och att fordonet har alla nödvändiga tillstånd för obegränsad användning i vägtrafik, och överträdelsen och vilseledandet sker i syfte att minska kostnader och maximera vinster genom högre försäljningstal, samtidigt som en konkurrensfördel skaffas på bekostnad av ovetande kunder?

(¹) EG-Fahrzeuggenehmigungsverordnung av den 3 februari 2011 (BGBl. I s. 126), i dess lydelse enligt artikel 7 i förordning av den 23 mars 2017 (BGBl. I, s. 522).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (EUT L 263, 2007, s. 1).

(³) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 171, 2007, s.1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Gera (Tyskland) den 4 november 2019 – ER mot Volkswagen AG

(Mål C-809/19)

(2020/C 45/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Gera

Parter i det nationella målet

Kärande: ER

Svarande: Volkswagen AG

Tolkningsfrågor

1. Ska 6 § punkt 1, 27 § punkt 1 Verordnung über die EG-Genehmigung für Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger sowie für Systeme, Bauteile und selbstständige technische Einheiten für diese Fahrzeuge (¹) (förordningen om EG-godkännande av motorfordon, nedan kallad EG-FGV) respektive artikel 18.1, artikel 26.1 i direktiv 2007/46/EG (²) tolkas så, att tillverkaren har åsidosatt sin skyldighet att utfärda ett giltigt intyg enligt 6 § punkt 1 EG-FGV (respektive sin skyldighet att utfärda ett intyg om överensstämmelse enligt artikel 18.1 i direktiv 2007/46/EG) om denne har installerat en otilåten manipulationsanordning, i den mening som avses i artikel 5.2, artikel 3 punkt 10 i förordning (EG) nr 715/2007 (³), och utsläppandet på marknaden av ett sådant fordon strider mot förbudet att släppa ut ett fordon som saknar ett giltigt intyg om överensstämmelse på marknaden enligt 27 § punkt 1 EG-FGV (respektive mot förbudet mot försäljning av fordon som saknar ett giltigt intyg om överensstämmelse enligt artikel 26.1 i direktiv 2007/46/EG)?

För det fall att denna fråga ska besvaras jakande:

- 1 a. Syftar 6, 27 §§ EG-FGV och artiklarna 18.1, 26.1, 46 i direktiv 2007/46/EG även till att skydda slutkunden, närmare bestämt även med avseende på dennes tillgångar och frihet att disponera över dessa? Hänför sig en slutkunds förvärv av ett fordon som släppts ut på marknaden utan ett giltigt intyg om överensstämmelse till det område av risker som dessa bestämmelser syftar till att avvärja?

2. Syftar artikel 5.2 i förordning (EG) nr 715/2007 även till att skydda slutkunden, närmare bestämt även med avseende på dennes tillgångar och frihet att disponera över dessa? Hänför sig en slutkunds förvärv av ett fordon som släppts ut på marknaden utan ett giltigt intyg om överensstämmelse till det område av risker som dessa bestämmelser syftar till att avvärja?
3. Ska 6, 27 §§ EG-FGV och artiklarna 18.1, 26.1, 46 i direktiv 2007/46/EG samt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 715/2007 tolkas, så att inget avdrag eller endast ett delvist (i förekommande fall: på vilket sätt och i vilken omfattning?) avdrag ska göras för den faktiska användningen av fordonet vid beräkningen av slutkundens skada vid en överträdelse mot dessa bestämmelser, om slutkunden på grundval av denna överträdelse kan kräva och kräver att avtalet om fordonsköp ska hävas? Påverkar det tolkningen om överträdelsen ingår som ett led i vilseledande av de myndigheter som utfärdar godkännande och av slutkunden med avseende på att villkoren för godkännande är uppfyllda och att fordonet har alla nödvändiga tillstånd för obegränsad användning i vägtrafik, och överträdelsen och vilseledandet sker i syfte att minska kostnader och maximera vinster genom högre försäljningstal, samtidigt som en konkurrensfördel skaffas på bekostnad av ovetande kunder?

(¹) EG-Fahrzeugenehmigungsverordnung av den 3 februari 2011 (BGBl. I s. 126), i dess lydelse enligt artikel 7 i förordning av den 23 mars 2017 (BGBl. I, s. 522).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (EUT L 263, 2007, s. 1).

(³) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 171, 2007, s.1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 5 november 2019 – QF mot Germanwings GmbH

(Mål C-816/19)

(2020/C 45/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hamburg

Parter i det nationella målet

Kärande: QF

Svarande: Germanwings GmbH

Tolkningsfråga

Föreligger ”extraordinära omständigheter”, i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 (¹), när personalen vid det lufttrafikföretag som utför flygningen deltar i en fackligt organiserad strejk?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Pontevedra (Spanien) den 13 november 2019 –
D.A.T.A. m.fl. mot Ryanair D.A.C.**

(Mål C-827/19)

(2020/C 45/22)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Pontevedra

Parter i det nationella målet

Klagande: D.A.T.A., L.F.A., A.M.A.G., L.F.A., J.G.C., S.C.C., A.C.V., A.A.G., A.C.A., L.C.A., N.P.B. och P.C.A.

Motpart: Ryanair D.A.C.

Tolkningsfrågor

- 1 Kan den omständigheten att personalen vid ett lufttrafikföretag utövar rätten att strejka, när strejken utlysts av en fackförening och gäller krav på bättre arbetsvillkor och inte har bestämts efter ett beslut av arbetsgivaren, utan av arbetstagarnas anspråk, betraktas som en "extraordinär omständighet" i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning nr 261/20[0]4 ⁽¹⁾, eller tvärtom som en omständighet som ingår i lufttrafikföretagets normala verksamhet?
- 2 Har lufttrafikföretaget, under sådana omständigheter som dem som är aktuella i målet, en skyldighet att vidta en rättsenlig åtgärd, inbegripet när utövandet av strejkrätten har meddelats i förväg såsom lagen föreskriver, som exempelvis att underlätta flygningar med andra företag som inte påverkas av strejken?
- 3 Har det någon betydelse för frågan om huruvida en strejk som genomförs av kabinpersonalen vid ett lufttrafikföretag ska betraktas som en "extraordinär omständighet" i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning nr 261/20[0]4, i vilken form denna strejk avbryts, i synnerhet för det fall detta sker genom ömsesidiga eftergifter av parterna i konflikten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social nº41 de Madrid (Spanien) den 20 november 2019 – JL
mot Fondo de Garantía Salarial**

(Mål C-841/19)

(2020/C 45/23)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social nº 41 de Madrid

Parter i det nationella målet

Klagande: JL

Motpart: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Tolkningsfråga

Frågan är huruvida artikel 4.1 i direktiv 79/7 ⁽¹⁾ och artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG ⁽²⁾ av den 5 juli 2006 ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan lagstiftning i [en] medlemsstat ... som den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken, när det gäller det belopp som lönegarantifonden ska betala ut till en arbetstagare som arbetar deltid, denna arbetstagares löneunderlag, som är lägre på grund av att vederbörande arbetar deltid, minskas igen vid beräkningen av det belopp som lönegarantifonden ⁽³⁾ ska betala enligt artikel 33 ET genom att den omständigheten att arbetstagaren arbetar deltid beaktas en andra gång, vilket inte är fallet för en jämförbar arbetstagare som arbetar heltid, i den mån denna lagstiftning särskilt drabbar kvinnliga arbetstagare jämfört med manliga arbetstagare.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet (EUT L 6, 1979, s. 24; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 111).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (EUT L 204, 2006, s. 23).

⁽³⁾ Fondo de Garantía Salarial.

Talan väckt den 19 november 2019 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-842/19)

(2020/C 45/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Roels, A. Armenia)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF genom att inte vidta de åtgärder som krävs för att följa domen av den 12 april 2018 i mål C-110/17, kommissionen/Belgien,
- förplikta Konungariket Belgien att betala vite till ett belopp på 22 076,55 euro för varje dag som domen i det ovannämnda målet C-110/17 inte följts, från och med den dag då domen i förevarande mål avkunnas till den dag då domen i det ovannämnda målet C-110/17 följs, vilket ska sättas in på det konto som kommissionen anger,
- förplikta Konungariket Belgien att betala antingen ett minsta schablonbelopp på 2 029 000 euro eller, för det fall att nämnda minsta schablonbelopp överskrids, ett dagligt schablonbelopp på 4 905,90 euro från och med den dag så domen i det ovannämnda målet C-110/17 avkunnades till den dag då domen i förevarande mål avkunnas eller till den dag då domen i det ovannämnda målet C-110/17 följs, om det inträffar tidigare, vilket ska sättas in på det konto som kommissionen anger,
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör genom sin talan gällande att Konungariket Belgien har underlåtit att vidta de åtgärder som krävs för att följa den dom som domstolen meddelade den 12 april 2018.

Överklagande ingett den 28 november av Bolivarianska republiken Venezuela av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 20 september 2019 i mål T-65/18, Venezuela mot rådet

(Mål C-827/19 P)

(2020/C 45/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Bolivarianska republiken Venezuela (ombud: L. Giuliano och F. Di Gianni, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen i den del den avvisade talan,
- fastställa att talan kan tas upp till prövning och återförvisa målet till tribunalen för att den ska avgöra målet i sak,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna för förevarande förfarande och förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat en enda grund, uppdelad i tre delgrunder.

Tribunalen gjorde en felaktig tolkning av villkoret direkt berörd i artikel 23 FEUF, mot bakgrund av den rättspraxis som följer av domen *Almaz-Antey*, så tillvida:

1. Tribunalen tillämpade fel test för att avgöra huruvida Bolivarianska republiken Venezuela är direkt berörd av de omtvistade bestämmelserna. ⁽¹⁾
2. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att bortse från vissa väsentliga omständigheter i fallet när den tillämpade villkoret direkt berörd, såsom det fastställts i domen *Almaz-Antey*.
3. Tribunalen underlät att beakta de omtvistade bestämmelsernas faktiska följder för Bolivarianska republiken Venezuela.

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2017/2074 av den 13 november 2017 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 295, 2017, s. 60).

Överklagande ingett den 28 november 2019 av Aeris Invest Sàrl av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 10 oktober 2019 i mål T-599/18, Aeris Invest mot SRB

(Mål C-874/19 P)

(2020/C 45/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Aeris Invest Sàrl (ombud: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, abogados)

Övrig part i målet: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det beslut som tribunalen meddelade den 10 oktober 2019, Aeris Invest/CRU, T-599/18, EU:T:2019:740, i den mån det däri fastställs att talan ska avvisas,
- återförvisa målet till tribunalen så att den i enlighet med de frågor som ska avgöras av domstolen, kan bifalla denna parts yrkanden i första instans, och
- låta frågan om rättegångskostnader anstå.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör genom den första grunden gällande att det överklagade beslutet åsidosätter artikel 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 331, 2010, s. 12) och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan). Klaganden anser att den rättsakt som angripits inför tribunalen har bindande rättsverkningar, eftersom en definitiv värdering utgör en väsentlig del av resolutionsbeslutet.

Klaganden gör genom den andra grunden gällande att det överklagade beslutet åsidosätter artikel 17 i stadgan. Tolkningen av artikel 20 i förordning 806/2014 i det överklagade beslutet är inte förenlig med rätten till egendom, eftersom tolkningen gör det möjligt att inskränka denna parts rätt till egendom utan att det utgår någon ersättning.

Den tredje grunden avser att det överklagade beslutet åsidosätter artikel 20.11 b i förordning 806/2014. De tidigare aktieägarna till Banco Popular blev efter antagandet av resolutionsbeslutet och värdeminskningen av aktierna fordringsägare till enheten. Det är således i detta sammanhang som artikel 20.11 b i förordning 806/2014 ska tillämpas i förhållande till tidigare aktieägare, eftersom det i denna bestämmelse föreskrivs en skyldighet att mot bakgrund av en definitiv värdering besluta om att "återföra borgenärers fordringar"

Klaganden gör genom sin fjärde grund slutligen gällande att det överklagade beslutet åsidosätter artikel 20.11 och 20.14 i förordning 806/2014, samt artikel 41 i stadgan, eftersom det däri inte tas hänsyn till att den angripna rättsakten har bindande rättsverkningar för denna part, då den förhindrar AERSIS från att få tillgång till aktuella och fullständiga uppgifter om räkenskaperna hos en enhet, i vilken AERSIS hade ett aktieinnehav på 3,45 procent.

Överklagande ingett den 3 december 2019 av HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc och HSBC France av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 24 september 2019 i mål T-105/07, HSBC Holdings plc m.fl. mot kommissionen

(Mål C-883/19 P)

(2020/C 45/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc och HSBC France (ombud:

K. Bacon QC, D. Bailey, Barristers, M. Simpson, Solicitor, C. Angeli, avocate, och M. Giner, advocate)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva punkt 2 i domslutet i den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 24 september 2019 i mål T-105/07, HSBC Holdings plc m.fl. mot kommissionen,
- ogiltigförklara artikel 1 b i kommissionens beslut C(2016) 8530 final av den 7 december 2016 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärendet AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives (EIRD)) ⁽¹⁾ eller, alternativt, ogiltigförklara artikel 1 b i den del som avser HSBC:s deltagande i en enda och fortlöpande överträdelse efter den 19 mars 2007, samt
- förplikta kommissionen att ersätta HSBC:s rättegångskostnader i mål T-105/17 och i förevarande mål om överklagande.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning i sin bedömning av kommissionens åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, närmare bestämt HSBC:s rättigheter enligt principerna om oskuldspresumtion, god förvaltning och rätten till försvar.

Andra grunden: Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tillämpa artikel 101.1 FEUF på ett felaktigt sätt i sin bedömning av syftet med den manipulation som ägde rum den 19 mars 2007 och/eller genom att missuppfatta bevisningen.

Tredje grunden: Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att de två diskussionerna utgör åsidosättanden genom syfte av artikel 101.1 FEUF. Tribunalen har särskilt gjort fel genom att anse att den konkurrensfrämjande arten av HSBC:s diskussioner endast kan beaktas enligt artikel 101.1 FEUF vad avser antingen begränsningar som är underordnade i förhållande till en överordnad åtgärd eller som avser en bedömning enligt artikel 101.3 FEUF.

Fjärde grunden: Tribunalens slutsatser avseende de två diskussionerna av den 12 och den 16 februari 2007 visar att tribunalen helt uppenbart har missuppfattat anförd bevisning.

Femte grunden: Tribunalens slutsats att den enda och fortlöpande överträdelse som denna identifierat i sin dom hade ett enda syfte bygger på felaktig rättstillämpning i följande två avseenden: i) uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna och av bevisningen, vad avser de diskussioner som ägde rum den 27 mars 2007, och ii) slutsatsen att de två diskussionerna om "mids" hade det enda syfte som tribunalen angett bygger på felaktig rättstillämpning.

Sjätte grunden: Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att HSBC deltagit i en enda och fortlöpande överträdelse som innefattar beteenden som i beslutet inte ansetts som konkurrensbegränsande beteenden från HSBC:s sida.

⁽¹⁾ EUT C 130, 2019, s. 4.

Överklagande ingett den 4 december 2019 av Fiat Chrysler Finance Europe av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 24 september 2019 i förenade målen T-755/15 och T-759/15, Luxemburg och Fiat Chrysler Finance Europe mot kommissionen

(Mål C-885/19 P)

(2020/C 45/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Fiat Chrysler Finance Europe (ombud: J. Rodriguez, abogado, N. de Boynes, avocat, M. Engel, Rechtsanwalt, G. Maisto, avvocato)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Irland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 24 september 2019 i de förenade målen T-755/15 och T-759/15,
- ogiltigförklarade det omtvistade beslutet av kommissionen⁽¹⁾ av den 22 oktober 2015 med stöd av artikel 263.4 FEUF, eller i andra hand och för det fall domstolen inte själv skulle kunna avgöra tvisten, återförvisa målet till tribunalen, och
- med stöd av artiklarna 138.1, 184.1 och 2 i domstolens rättegångsregler förplikta kommissionen att ersätta de kostnader som uppkommit för Fiat Chrysler Europe i målet om överklagande och i första instans.

Grunder och huvudargument

Den första grunden: Tribunalens bedömning av huruvida Fiat Chrysler Finance Europe erhöll en fördel genom förhandsöverenskommelsen om prissättning strider mot artikel 107 FEUF, eftersom tribunalen för det första gjorde en felaktig tillämpning av testet huruvida förhandsöverenskommelsen byggde på en metod som överskred det tillämpliga utrymmet för skönsmässig bedömning, och tribunalen för det andra inte slog fast vilket företag som utgjorde förmånstagaren avseende förhandsöverenskommelsen.

Den andra grunden: Tribunalens analys av den rättsliga grunden för kommissionens armlängdsprincip är otillräcklig och motsägelsefull samt åsidosätter principen att motiveringen ska vara adekvat och sammanhängande.

Den tredje grunden: Tribunalen åsidosatte rättssäkerhetsprincipen genom att godta kommissionens dåligt definierade armlängdsprincip utan att bedöma dess omfattning och innehåll samt genom att godta presumtionen om selektivitet avseende förhandsöverenskommelsen.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2016/2326 av den 21 oktober 2015 om det statliga stöd SA.38375 (2014/C) (f.d. 2014/NN) som Luxemburg har genomfört till förmån för Fiat (EUT L 351, 2016, s. 1)

Överklagande ingett den 4 december 2019 av GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 24 september 2019 i mål T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mot kommissionen

(Mål C-888/19 P)

(2020/C 45/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (ombud: R. MacLean, Solicitor)

Övrig part i målet: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- avvisa den andra delen av den första grunden för ansöknings i första instans, som upprepades i den överklagade domen som ogrundad,
- återförvisa målet till tribunalen, så att denna kan avgöra sökandens övriga grunder om överträdelse, och
- förplikta sökanden att ersätta klagandens rättegångskostnader och kostnaderna för förevarande förfarande samt rättegångskostnaderna i första instans och för överklagandet.

Grunder och huvudargument

Klaganden vidhåller att den överklagade domen ska upphävas på grundval av tre olika grunder för överklagande.

Första grunden: tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning i den överklagade domen, vid tolkningen och tillämpningen av de närbesläktade begreppen "betydande snedvridningar" och "finansiell situation" enligt artikel 2.7 c tredje strecksatsen i antidumpningsgrundförordningen, ⁽¹⁾ när den och den påföljande ändringen av bevisbördan för marknadsekonomisk behandling från sökanden till kommissionen.

Andra grunden: tribunalen iakttog inte kommissionens begränsningar för bedömningsmarginalen när den bedömer krav på marknadsekonomisk behandling och ersatte kommissionens bedömning av den exporterande tillverkarens omständigheter med sin egen.

Tredje grunden: klaganden har yrkat ogiltigförklaring av den första punkten i domslutet i den överklagade domen på den grunden att tribunalen dömde utöver vad som yrkats av parterna, när den gjorde den avvägningen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51).

Överklagande ingett den 4 april 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 24 september 2019 i mål T-500/17, Hubei Xinyegang Special Tube mot kommissionen

(Mål C-891/19 P)

(2020/C 45/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och N. Kuplewatzky)

Övriga parter i målet: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd, ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Válcovny trub Chomutov a.s., Vallourec Deutschland GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- fastställa att den första och den andra grunden i ansökan i första instans inte kan ligga till grund för ett bifall av talan då de saknar stöd i lag,
- återförvisa målet till tribunalen för prövning av den tredje och den fjärde grunden i ansökan i första instans,
- fastställa att beslut om rättegångskostnader ska anstå till dess att tribunalen antar ett slutligt avgörande.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har åberopat sex grunder till stöd för överklagandet.

För det första förekommer det flera fall av rättslig feltillämpning i punkterna 59–67 i domen. I synnerhet gjorde tribunalen en felaktig tolkning av artiklarna 1.2, 1.4, 3.3, 3.3, 3.4 och 4 i grundförordningen ⁽¹⁾ genom att i de två sistnämnda bestämmelserna läsa in ett krav på att kommissionen måste ta hänsyn till segmenteringen av marknaden för den aktuella produkten i dess bedömning av prisseffekter. Enligt artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen krävs emellertid en jämförelse avseende likadana produkter, enligt definitionen i artikel 1.4 i grundförordningen, och inte den typ av detaljerad bedömning som tribunalen krävt avseende marknadssegmenten. De rättsliga avgöranden som åberopats av tribunalen stöder inte tribunalens ståndpunkt, och tribunalen missförstod de faktiska omständigheterna bakom dessa avgöranden och de faktorer som ligger till grund för den omtvistade förordningen ⁽²⁾. Slutligen finns det i vart fall inga specifika omständigheter som skulle kunna motivera en bedömning utifrån marknadssegmentet.

För det andra gjorde tribunalen i punkterna 59 till 67 en felaktig tolkning av den omtvistade förordningen eller missuppfattade de faktiska omständigheterna när det gäller användningen av produktkontrollnummer (PCN) i kommissionens bedömning av prisseffekter. Användningen av PCN innebär ett införlivande av vissa egenskaper såsom marknadssegmentering (och många andra faktorer), och det är naturligt att varje prisseffektanalys baserad på en sådan PCN-struktur tar hänsyn till dessa faktorer. En ytterligare segmenterad prisseffektanalys var därför inte nödvändig.

För det tredje gjorde tribunalen i punkterna 77–79 i domen en felaktig tolkning av artikel 296 FEUF och missuppfattade bevisningen beträffande bedömningen baserad på marknadssegment under utredningen och i den omtvistade förordningen.

För det fjärde gjorde tribunalen i punkterna 68–76 i domen en felaktig tolkning av artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen, vilken endast kräver ett fastställande av effekterna av dumpad import för unionsindustrin. Till skillnad från tribunalens ståndpunkt är effekten av försäljningen av produkttyper som inte exporteras av de exporterande tillverkarna som ingick i urvalet inte relevant.

För det femte tas det i punkterna 67–76 i domen inte hänsyn till verkan av artikel 17 i grundförordningen, som avser stickprov, och berövar den dess ändamålsenliga verkan. Bedömningarna i dessa punkter förbiser att den inneboende verkan av stickprovsförfarandet är att kommissionen bara analyserar importen av de kinesiska exporterande tillverkarna som ingick i urvalet. Därför kan det på legitima grunder finnas försäljningar som inte omfattas på grund av användningen av stickprov. Denna följdverkan undergräver emellertid inte legitimiteten i den priseffektsanalys som genomförs på grundval av ett representativt stickprov som tagits i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.

För det sjätte omkvalificerade tribunalen i punkterna 34, 35 och 45 i domen den första och den andra grunden och dömde således utöver vad parterna yrkat (*ultra petita*). Tribunalen gjorde även en felaktig rättstillämpning genom att felaktigt definiera omfattningen av den domstolsprövning som är tillämplig på den första och den andra grunden. Även om prövningen skulle ha en sådan omfattning som fastställts av tribunalen, vilket inte är fallet, så gjorde den en felaktig kvalificering eller till och med missförstod de faktiska omständigheter som ligger till grund för kommissionens bedömning.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

(²) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/804 av den 11 maj 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa sömlösa rör av järn (annat än gjutjärn) eller stål (annat än rostfritt stål), med runt tvärsnitt, med en ytterdiameter av mer än 406,4 mm, med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 121, 2017, s. 3).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovni sud (Kroatien) den 5 december 2019 – Ryska Federationen

(Mål C-897/19)

(2020/C 45/31)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Vrhovni sud

Parter i målet vid den nationella domstolen

I. N.

Ryska federationen

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 18 FEUF tolkas så att en medlemsstat i Europeiska unionen som ska avgöra en begäran om utlämning till ett tredje land av en medborgare i en stat som inte är medlem i Europeiska unionen men som ingår i Schengenområdet är skyldig att informera sistnämnda stat, som den berörda personen är medborgare i, om nämnda begäran om utlämning?
- 2) Om ovannämnda fråga ska besvaras jakande och den stat som ingår i Schengenområdet har begärt att den berörda personen ska överlämnas dit för att inleda ett sådant förfarande för vilket utlämningen begärs, önskas svar på om den berörda personen ska överlämnas till nämnda stat i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om förfarande för överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Justice de paix du troisième canton de Charleroi - Belgien) – IZ mot Ryanair DAC

(Mål C-735/18) ⁽¹⁾

(2020/C 45/32)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 44, 4.2.2019

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 18 november 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif de Paris - Frankrike) – XS mot Recteur de l'académie de Paris

(Mål C-281/19) ⁽¹⁾

(2020/C 45/33)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 187, 3.6.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 26 november 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal d'instance de Nice - Frankrike) – VT, WU mot easyJet Airline Co. Ltd

(C-395/19) ⁽¹⁾

(2020/C 45/34)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 246, 22.7.2019.

TRIBUNALEN

Talan väckt den 1 november 2019 – John Wood Group m.fl. mot kommissionen

(Mål T-749/19)

(2020/C 45/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: John Wood Group plc (Aberdeen, Förenade kungariket), WGPSN (Holdings) Ltd (Aberdeen), Wood Group Investments Ltd (Aberdeen) and Amec Foster Wheeler Ltd (Knutsford, Förenade kungariket) (ombud: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, lawyer, och K. Desai, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att det inte har varit frågan om olagligt stöd, ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut C(2019) 2526 final av den 2 april 2019 om statligt stöd SA.44896, i den mån det fastställs att det var frågan om olagligt statligt stöd, och undanröja skyldigheten för Förenade kungariket att återkräva det påstått olagliga stöd som sökandena har mottagit i detta sammanhang (artiklarna 2 och 3 i det angripna beslutet),
- i andra hand, ogiltigförklara artiklarna 2 och 3 i det angripna beslutet, till den del det fastställs att Förenade kungariket ska återkräva det påstått statliga stödet från sökandena, och
- i vilket fall som helst, förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena nio grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har missförstått sammanhanget, syftet med och funktionen hos Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag (CFC-reglerna), i fråga om behandlingen av vinster som inte är förenade med handel. Kommissionens slutsats i det angripna beslutet grundar sig på en rad kumulativa och uppenbara fel. Kommissionen har i synnerhet gjort en uppenbart felaktig tolkning av hur Förenade kungariket skattelagstiftning fungerar i stort, syftet med CFC-reglerna, vad specifikt avser undantaget för finansiering av företagsgrupper, och av definitionen av kvalificerade låneförhållanden.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort en felaktig tolkning av undantaget för finansiering av företagsgrupper som en skattebefrielse och därmed en fördel. I fråga om finansiella vinster som inte är förenade med handel, är undantaget för finansiering av företagsgrupper en avgiftsbestämmelse och en del i avgränsningen av CFC-reglerna, och inte en selektiv fördel. Kommissionen har inte tillhandahållit någon kvantitativ analys som visar att det rör sig om en fördel, och i avsaknad av övertygande bevis för att åtgärden i fråga medför en fördel, kan det angripna beslutet inte bestå.

3. Tredje grunden: Kommissionens val av referenssystem för bedömningen av CFC-reglernas verkningar var felaktigt och kommissionen har felaktigt ansett att CFC-reglerna utgjorde ett från den brittiska bolagsskatteordningen fristående regelverk. Kommissionen har missförstått syftet med CFC-reglerna samt underlåtit att beakta Förenade kungarikets utrymme för skönsmässig bedömning.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort uppenbara fel i sin granskning av huruvida det förelåg statligt stöd och tillämpat fel tester i sin bedömning av frågan om jämförbarhet. Kommissionen har inte beaktat att risknivån för det brittiska skatteunderlaget skiljer sig åt beroende på om utlåning sker till en koncernenhet som är beskattningsbar i Förenade kungariket eller en koncernenhet som inte är beskattningsbar i Förenade kungariket, och dragit den irrationella slutsatsen att koncernintern utlåning är jämförbar med utlåning till tredje part.
5. Femte grunden: Även under antagande att de aktuella CFC-åtgärderna *prima facie* ska anses utgöra stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, fastslogs felaktigt i det angripna beslutet att det saknades gångbara motiv som talade för att åtgärderna var förenliga med unionsrätten på området för statligt stöd. Dessutom är det ifrågasatta beslutet irrationellt och inkonsekvent, eftersom kommissionen korrekt har godtagit att kapitel 9 i del 9A i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning) är motiverat i de fall där det enda skälet till att en CFC-avgift kan tillämpas enligt det kontrafaktiska innehållet i kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning skulle vara testet avseende "kapital som har anknytning till Förenade kungariket", på grundval av att det testet kan vara alltför svårt att använda i praktiken, men samtidigt, och utan att tillhandahålla tillräckliga skäl, hävdar att kapitel 9 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning aldrig är motiverat i fall där testet avseende betydelsefulla funktioner som utförs av personer (SPF-testet) skulle leda till att en CFC-avgift tillämpas enligt kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning. SPF-testet är nämligen så svårt att tillämpa i praktiken, att kommissionen borde ha funnit att kapitel 9 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning är berättigat även mot bakgrund av detta test och följaktligen slutit sig till att det inte är frågan om statligt stöd.
6. Sjätte grunden: För det fall det angripna beslutet ska bestå kommer verkställigheten av det, genom återkrav av det påstått statliga stödet från sökandena, åsidosätta grundläggande principer i unionsrätten, inklusive etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, under påpekande att, i sökandenas fall, de utländska kontrollerade bolagen i fråga är belägna i andra medlemsstater.
7. Sjunde grunden: Beslutet om återkrav i det angripna beslutet är ogrundat och strider mot grundläggande principer i unionsrätten.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har inte gett en tillräcklig motivering till viktiga punkter i det angripna beslutet, såsom slutsatsen att CFC-avgiften i kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning, kunde tillämpas utan svårighet och utan att en oproportionell börda uppstod med hjälp av SPF-testet.
9. Nionde grunden: Det angripna beslutet åsidosätter även principen om god förvaltningssed, som innebar att kommissionen ska säkerställa insyn och förutsägbarhet i sina administrativa förfaranden samt meddela sina beslut inom en rimlig tid. Det är inte rimligt för kommissionen att vänta i mer än fyra år med sitt beslut om att inleda förfarandet i förevarande fall och meddela ett beslut i ärendet mer än sex år efter det att den omtvistade åtgärden trädde i kraft.

Talan väckt den 8 november 2019 – Rio Tinto European Holdings m.fl. mot kommissionen

(Mål T-762/19)

(2020/C 45/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Rio Tinto European Holdings Ltd (London, Förenade kungariket), Rio Tinto International Holdings Ltd (London) och Rio Tinto Simfer UK Ltd (London) (ombud: advokaterna N. Niejahr och B. Hoorelbeke samt A. Stratakis och P. O'Gara, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionen beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört avseende ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1), till den del det fastställs att de påstådda stödåtgärderna utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF och att detta stöd ska återkrävas med ränta, inklusive från sökandena,
- i andra hand, ogiltigförklara artiklarna 2, 3 och 4 i det angripna beslutet till den del det fastställs att oförenligt stöd ska återkrävas med ränta, inklusive från sökandena, och
- förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 107.1 genom att fastställa att den påstådda stödåtgärden utgör en selektiv fördel:
 - a) för företag som utnyttjar det 75-procentiga undantaget för kvalificerade låneförhållanden med låg risk, då kommissionen,
 - felaktigt har identifierat Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag som referenssystemet,
 - har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att det 75-procentiga undantaget utgör ett undantag från referensskattesystemet på den grunden att:
 - i) fastställelsen av att det rör sig om ett undantag felaktigt grundar sig på lagstiftningstekniken,
 - ii) kriteriet avseende betydelsefulla funktioner som utförs av personer inte är avgörande för Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag, och
 - iii) kvalificerade och icke-kvalificerade låneförhållanden inte omfattas av samma rättsliga och faktiska situation och att kommissionen, i vilket fall som helst, har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att analogt tillämpa eller otillbörligen förlita sig på rådets direktiv (EU) 2018/1164. ⁽¹⁾
 - har gjort sig skyldig till en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att det 75-procentiga undantaget inte är motiverat av skattelagstiftningens beskaffenhet och struktur på samma sätt som undantaget för finansiering av företagsgrupper, som är tillämpligt på icke handelsrelaterade vinster som omfattas av Section 371EC i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning) (kapitalinvesteringar från Förenade kungariket).
 - b) för företag som utnyttjar undantagen för "matched interest" och kvalificerade medel, då kommissionen
 - felaktigt har fastställt att referenssystemet var Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag,
 - har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att undantagen för "matched interest" och kvalificerade medel utgör undantag från referensskattesystemet på grundval av att
 - i) fastställandet av att det rör sig om ett undantag felaktigt grundar sig på lagstiftningstekniken och att kriteriet avseende betydelsefulla funktioner som utförs av personer inte är för Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag,
 - ii) skattskyldiga personer på vilka undantaget för "matched interest" och kvalificerade medel är tillämpligt inte befinner sig i samma rättsliga och faktiska situation som skattskyldiga personer som inte omfattas av detta undantag.
 - har gjort sig skyldig till en felaktig bedömning och rättstillämpning genom att fastställa att undantagen för "matched interest" och kvalificerade medel inte motiveras av skattelagstiftningens beskaffenhet och struktur.
2. Andra grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 107.1 FEUF eftersom den inte har visat att den påstådda stödåtgärden kunde påverka handeln mellan medlemsstaterna och riskerade att snedvrider konkurrensen.

3. Tredje grunden: Alternativt görs det gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 49 FEUF genom att kvalificera den påstådda stödåtgärden som ett med den gemensamma marknaden oförenligt statligt stöd som inte åsidosätter etableringsfriheten i artikel 49 FEUF.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har åsidosatt den grundläggande principen om likabehandling/icke-diskriminering, genom att
 - behandla icke handelsrelaterade finansiella vinster från kvalificerade lån på samma sätt som icke handelsrelaterade finansiella vinster från icke-kvalificerade lån, och
 - behandla undantaget för finansiering av företagsgrupper olika beroende på om de icke handelsrelaterade finansiella vinsterna, omfattades av Section 371EB eller Section 371EC i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010.
5. Femte grunden: Alternativt görs det gällande att, även för det fall den påstådda stödåtgärden omfattas av tillämpningsområdet för artikel 107.1 FEUF, har kommissionen åsidosatt artikel 16.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589, ⁽²⁾ genom att fastställa att summorna från de påstått oförenliga stödet ska krävas tillbaka från mottagarna av stödet ifråga, eftersom ett sådant återkrav åsidosätter grundläggande principer i unionsrätten, närmare bestämt principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 8 november 2019 – Ultra Electronics Holdings m.fl. mot kommissionen

(Mål T-763/19)

(2020/C 45/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ultra Electronics Holdings plc (London, Förenade kungariket), DF Group Ltd (London) och Ultra Electronics Swiss Holdings Company Ltd (London) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandenas etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF eller den fria rörligheten för kapital i artikel 63 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörde parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörde parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.
10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:

11. Elfte grunden: Sökandena gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandenas etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 8 november 2019 – Keller Holdings mot kommissionen**(Mål T-764/19)**

(2020/C 45/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Keller Holdings Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF, och
- i vilket fall som helst, förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 (¹) vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.

7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörde parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörda parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.
10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:

11. Elfte grunden: Sökanden gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 8 november 2019 – Genus Investments mot kommissionen

(Mål T-765/19)

(2020/C 45/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Genus Investments Ltd (Basingstoke, Förenade Kungariket) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörda parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörda parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.

10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:

11. Elfte grunden: Sökanden gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

(¹) Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

(²) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 8 november 2019 – Just Eat Holding mot kommissionen

(Mål T-766/19)

(2020/C 45/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Just Eat Holding Ltd (London, Förenade Kungariket) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF och den fria rörligheten för kapital i artikel 63 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.

3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörde parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörde parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.
10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:

11. Elfte grunden: Sökanden gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF och den fria rörligheten för kapital enligt artikel 63 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 8 november 2019 – Markit Group mot kommissionen**(Mål T-767/19)**

(2020/C 45/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Markit Group Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 (!) vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.

9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörda parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörda parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.
10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.
- Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anför följande grund:
11. Elfte grunden: Sökanden gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

(¹) Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

(²) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 8 november 2019 – Elementis mot kommissionen

(Mål T-768/19)

(2020/C 45/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Elementis Holdings Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att det inte har varit frågan om olagligt stöd, ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut C(2019) 2526 final av den 2 april 2019 om statligt stöd SA.44896, i den mån det fastställs att det var frågan om olagligt statligt stöd, och undanröja Förenade kungarikets skyldighet att återkräva det påstått olagliga stöd som sökanden har mottagit i detta sammanhang (artiklarna 2 och 3 i det angripna beslutet),
- i andra hand, ogiltigförklara artiklarna 2 och 3 i det angripna beslutet, till den del det fastställs att Förenade kungariket ska återkräva det statliga stödet, och
- i vilket fall som helst, förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Första grunden: Kommissionen har missförstått sammanhanget, syftet med och funktionen hos Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag (CFC-reglerna), i fråga om behandlingen av vinster som inte är förenade med handel. Kommissionens slutsats i det angripna beslutet grundar sig på en rad kumulativa och uppenbara fel. Kommissionen har i synnerhet gjort en uppenbart felaktig tolkning av hur Förenade kungariket skattelagstiftning fungerar i stort, syftet med CFC-reglerna, vad specifikt avser undantaget för finansiering av företagsgrupper, och av definitionen av kvalificerade låneförhållanden.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort en felaktig tolkning av undantaget för finansiering av företagsgrupper som en skattebefrielse och därmed en fördel. I fråga om finansiella vinster som inte är förenade med handel, är undantaget för finansiering av företagsgrupper en avgiftsbestämmelse och en del i avgränsningen av CFC-reglerna, och inte en selektiv fördel. Kommissionen har inte tillhandahållit någon kvantitativ analys som visar att det rör sig om en fördel, och i avsaknad av övertygande bevis för att åtgärden i fråga medför en fördel, kan det angripna beslutet inte bestå.
3. Tredje grunden: Kommissionens val av referenssystem för bedömningen av CFC-reglernas verkningar var felaktigt och kommissionen har felaktigt ansett att CFC-reglerna utgjorde ett från den brittiska bolagsskatteordningen fristående regelverk. Kommissionen har missförstått syftet med CFC-reglerna samt underlåtit att beakta Förenade kungarikets utrymme för skönsmässig bedömning.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort uppenbara fel i sin granskning av huruvida det förelåg statligt stöd och tillämpat fel tester i sin bedömning av frågan om jämförbarhet. Kommissionen har inte beaktat att risknivån för det brittiska skatteunderlaget skiljer sig åt beroende på om utlåning sker till en koncernenhet som är beskattningsbar i Förenade kungariket eller en koncernenhet som inte är beskattningsbar i Förenade kungariket, och dragit den irrationella slutsatsen att koncernintern utlåning är jämförbar med utlåning till tredje part.
5. Femte grunden: Även under antagande att de aktuella CFC-åtgärderna *prima facie* ska anses utgöra stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, fastslogs felaktigt i det angripna beslutet att det saknades gångbara motiv som talade för att åtgärderna var förenliga med unionsrätten på området för statligt stöd. Dessutom är det ifrågasatta beslutet irrationellt och inkonsekvent, eftersom kommissionen korrekt har godtagit att kapitel 9 i del 9A i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning) är motiverat i de fall där det enda skälet till att en CFC-avgift kan tillämpas enligt det kontrafaktiska innehållet i kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning skulle vara testet avseende "kapital som har anknytning till Förenade kungariket", på grundval av att det testet kan vara alltför svårt att använda i praktiken, men samtidigt, och utan att tillhandahålla tillräckliga skäl, hävdar att kapitel 9 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning aldrig är motiverat i fall där testet avseende betydelsefulla funktioner som utförs av personer (SPF-testet) skulle leda till att en CFC-avgift tillämpas enligt kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning. SPF-testet är nämligen så svårt att tillämpa i praktiken, att kommissionen borde ha funnit att kapitel 9 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning är berättigat även mot bakgrund av detta test och följaktligen slutit sig till att det inte är frågan om statligt stöd.
6. Sjätte grunden: För det fall det angripna beslutet ska bestå kommer verkställigheten av det, genom återkrav av det påstått statliga stödet från sökanden, åsidosätta grundläggande principer i unionsrätten, inklusive etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, under påpekande att, i sökandens fall, de utländska kontrollerade bolagen i fråga är belägna i andra medlemsstater.
7. Sjunde grunden: Beslutet om återkrav i det angripna beslutet är ogrundat och strider mot grundläggande principer i unionsrätten.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har inte gett en tillräcklig motivering till viktiga punkter i det angripna beslutet, såsom slutsatsen att CFC-avgiften i kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning, kunde tillämpas utan svårighet och utan att en oproportionell börda uppstod med hjälp av SPF-testet.
9. Nionde grunden: Det angripna beslutet åsidosätter även principen om god förvaltningssed, som innebar att kommissionen ska säkerställa insyn och förutsägbarhet i sina administrativa förfaranden samt meddela sina beslut inom en rimlig tid. Det är inte rimligt för kommissionen att vänta i mer än fyra år med sitt beslut om att inleda förfarandet i förevarande fall och meddela ett beslut i ärendet mer än sex år efter det att den omtvistade åtgärden trädde i kraft.

Talan väckt den 8 november 2019 – Informa m.fl mot kommissionen**(Mål T-769/19)**

(2020/C 45/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Informa plc (London, Förenade kungariket), Maypond Ltd (Dublin, Irland), Tanahol Ltd (Dublin) och Colonygrove Ltd (London) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandenas etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF eller den fria rörligheten för kapital i artikel 63 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.

3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörde parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörde parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.
10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:
11. Elfte grunden: Sökandena gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandenas etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 8 november 2019 – Merlin UK Finco 1 m.fl. mot kommissionen**(Mål T-770/19)**

(2020/C 45/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Merlin UK Finco 1 Ltd (Poole, Förenade kungariket), Merlin UK Finco 2 Ltd (Poole), Charcoal Newco 1 Ltd (Poole) och Charcoal Newco 1A Ltd (Poole) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF och den fria rörligheten för kapital i artikel 63 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandens elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 (!) vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.

9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371D i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörde parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörda parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.
10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.
- Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:
11. Elfte grunden: Sökanden gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF och den fria rörligheten för kapital i artikel 63 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 11 november 2019 – Experian Finance 2012 mot kommissionen

(Mål T-771/19)

(2020/C 45/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Experian Finance 2012 Ltd (Nottingham, Förenade kungariket) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 (¹) vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589 (²) och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörde parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörde parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.
10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:

11. Elfte grunden: Sökanden gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

- (¹) Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).
- (²) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 11 november 2019 – William Grant & Sons och William Grant & Sons Investments mot kommissionen

(Mål T-772/19)

(2020/C 45/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: William Grant & Sons Holdings Ltd (Dufftown, Förenade Kungariket) och William Grant & Sons Investments Ltd (Dufftown) (ombud: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, advokaten M. Peristeraki och K. Desai, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att det inte har varit frågan om olagligt stöd, ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut C(2019) 2526 final av den 2 april 2019 om statligt stöd SA.44896, i den mån det fastställs att det var frågan om olagligt statligt stöd samt undanröja Förenade kungarikets skyldighet att återkräva det påstått olagliga stöd som sökandena har mottagit i detta sammanhang (artiklarna 2 och 3 i det angripna beslutet),
- i andra hand, ogiltigförklara artiklarna 2 och 3 i det angripna beslutet, till den del det fastställs att Förenade kungariket ska återkräva det statliga stödet, och
- i vilket fall som helst, förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena nio grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har missförstått sammanhanget, syftet med och funktionen hos Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag (CFC-reglerna), i fråga om behandlingen av vinster som inte är förenade med handel. Kommissionens slutsats i det angripna beslutet grundar sig på en rad kumulativa och uppenbara fel. Kommissionen har i synnerhet gjort en uppenbart felaktig tolkning av hur Förenade kungariket skattelagstiftning fungerar i stort, syftet med CFC-reglerna, vad specifikt avser undantaget för finansiering av företagsgrupper, och av definitionen av kvalificerade låneförhållanden.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort en felaktig tolkning av undantaget för finansiering av företagsgrupper som en skattebefrielse och därmed en fördel. I fråga om finansiella vinster som inte är förenade med handel, är undantaget för finansiering av företagsgrupper en avgiftsbestämmelse och en del i avgränsningen av CFC-reglerna, och inte en selektiv fördel.

Kommissionen har inte tillhandahållit någon kvantitativ analys som visar att det rör sig om en fördel, och i avsaknad av övertygande bevis för att åtgärden i fråga medför en fördel, kan det angripna beslutet inte bestå.

3. Tredje grunden: Kommissionens val av referenssystem för bedömningen av CFC-reglernas verkningar var felaktigt och kommissionen har felaktigt ansett att CFC-reglerna utgjorde ett från den brittiska bolagsskatteordningen fristående regelverk. Kommissionen har missförstått syftet med CFC-reglerna samt underlåtit att beakta Förenade kungarikets utrymme för skönsmässig bedömning.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort uppenbara fel i sin granskning av huruvida det förelåg statligt stöd och tillämpat fel tester i sin bedömning av frågan om jämförbarhet. Kommissionen har inte beaktat att risknivån för det brittiska skatteunderlaget skiljer sig åt beroende på om utlåning sker till en koncernenhet som är beskattningsbar i Förenade kungariket eller en koncernenhet som inte är beskattningsbar i Förenade kungariket, och dragit den irrationella slutsatsen att koncernintern utlåning är jämförbar med utlåning till tredje part.
5. Femte grunden: Även under antagande att de aktuella CFC-åtgärderna *prima facie* ska anses utgöra stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, fastslogs felaktigt i det angripna beslutet att det saknades gångbara motiv som talade för att åtgärderna var förenliga med unionsrätten på området för statligt stöd. Dessutom är det ifrågasatta beslutet irrationellt och inkonsekvent, eftersom kommissionen korrekt har godtagit att kapitel 9 i del 9A i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning) är motiverat i de fall där det enda skälet till att en CFC-avgift kan tillämpas enligt det kontrafaktiska innehållet i kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning skulle vara testet avseende "kapital som har anknytning till Förenade kungariket", på grundval av att det testet kan vara alltför svårt att använda i praktiken, men samtidigt, och utan att tillhandahålla tillräckliga skäl, hävdar att kapitel 9 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning aldrig är motiverat i fall där testet avseende betydelsefulla funktioner som utförs av personer (SPF-testet) skulle leda till att en CFC-avgift tillämpas enligt kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning. SPF-testet är nämligen så svårt att tillämpa i praktiken, att kommissionen borde ha funnit att kapitel 9 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning är berättigat även mot bakgrund av detta test och följaktligen slutit sig till att det inte är frågan om statligt stöd.
6. Sjätte grunden: För det fall det angripna beslutet ska bestå kommer verkställigheten av det, genom återkrav av det påstått statliga stödet från sökandena, åsidosätta grundläggande principer i unionsrätten, inklusive etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, under påpekande att, i sökandenas fall, de utländska kontrollerade bolagen i fråga är belägna i andra medlemsstater.
7. Sjunde grunden: Beslutet om återkrav i det angripna beslutet är ogrundat och strider mot grundläggande principer i unionsrätten.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har inte gett en tillräcklig motivering till viktiga punkter i det angripna beslutet, såsom slutsatsen att CFC-avgiften i kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning, kunde tillämpas utan svårighet och utan att en oproportionell börda uppstod med hjälp av SPF-testet.
9. Nionde grunden: Det angripna beslutet åsidosätter även principen om god förvaltningssed, som innebar att kommissionen ska säkerställa insyn och förutsägbarhet i sina administrativa förfaranden samt meddela sina beslut inom en rimlig tid. Det är inte rimligt för kommissionen att vänta i mer än fyra år med sitt beslut om att inleda förfarandet i förevarande fall och meddela ett beslut i ärendet mer än sex år efter det att den omtvistade åtgärden trädde i kraft.

Talan väckt den 11 november 2019 – BAE Systems mot kommissionen

(Mål T-773/19)

(2020/C 45/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: BAE Systems plc (London, Förenade kungariket) (ombud: N. Gràcia Malfeito, lawyer, W. Leslie, Solicitor, och I. Lunneryd, lawyer)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2019) 2526 slutligt av den 2 april 2019 om det statliga stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper, och
- under alla omständigheter, förplikta kommissionen att ersätta sökandens kostnader till följd av detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att det relevanta referenssystemet är reglerna om utländska kontrollerade bolag i stället för Förenade kungarikets ordning för företagsbeskattning. Kommissionens slutsats att referenssystemet är Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag strider i synnerhet mot EU-domstolens rättspraxis. Kommissionen skulle i stället ha fastställt att det riktiga referenssystemet var Förenade kungarikets ordning för företagsbeskattning, i vilken reglerna om utländska kontrollerade bolag ingår som en inneboende och oskiljaktig del.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning med avseende på målsättningarna med referenssystemet.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning samt lämnat en bristfällig motivering genom att fastställa att undantaget för finansiering av företagsgrupper (*Group Financing Exemption*) utgör ett selektivt undantag från referenssystemet och, särskilt, att företag som mottar andra typer av finansiella vinster som inte är förenade med handel (*non-trading finance profits*) rättsligt och faktiskt sett befinner sig i en jämförbar situation med företag som mottar finansiella vinster som inte är förenade med handel som härrör från kvalificerade lån. Kommissionen fastställde felaktigt att finansiella vinster som inte är förenade med handel som härrör från lån till föregående led (*upstream loans*) och pengaboxar (*moneyboxes*) inte ger upphov till någon betydande och påtagligt större risk för konstlad överföring än kvalificerade lån. Kommissionen fokuserade dessutom felaktigt på lagstiftningstekniken för, snarare än på effekterna av, undantaget för finansiering av företagsgrupper.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning samt lämnat en bristfällig motivering genom att fastställa att undantaget för finansiering av företagsgrupper inte är befogat med hänsyn till arten och strukturen av skattebestämmelserna angående testet avseende "personer som utför betydelsefulla funktioner" (*significant people functions test*). Särskilt fastställde kommissionen felaktigt att den administrativa bördan av att tillämpa testet avseende "personer som utför betydelsefulla funktioner" inte motiverar undantaget för finansiering av företagsgrupper, och att undantaget för finansiering av företagsgrupper inte är befogat med hänsyn till kravet att iaktta friheterna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning med avseende på förekomsten av en fördel, som krävs enligt artikel 107 FEUF. Kommissionens bedömning baserar sig på grundlösa påståenden och den har inte rent faktiskt kunnat visa att det finns en fördel, i stället för att endast slå fast att det skulle kunna föreligga en fördel under vissa förhållanden.

Talan väckt den 12 november 2019 – FA Sub 3 mot kommissionen

(Mål T-774/19)

(2020/C 45/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: FA Sub 3 Ltd (Tortola, Brittiska jungfruöarna) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF och den fria rörligheten för kapital i artikel 63 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörde parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörde parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.

10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:

11. Elfte grunden: Sökanden gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till utländska grupp företag i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet och den fria rörligheten för kapital. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF och den fria rörligheten för kapital enligt artikel 63 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

(¹) Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

(²) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 12 november 2019 – Sheldon and Kingfisher International mot kommissionen

(Mål T-775/19)

(2020/C 45/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Sheldon Holdings Ltd (London, Förenade kungariket) och Kingfisher International Holdings Ltd (London) (ombud: advokaterna G. Motta och N. Baeten)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 om det statliga stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 i den del det i beslutet slås fast att Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning) utgör ett olagligt statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- i tredje hand, ogiltigförklara artiklarna 2, 3 och 4 i kommissionens beslut (EU) 2019/1352, och
- under alla omständigheter, förplikta Europeiska kommissionen att ersätta alla kostnader till följd av denna ansökan.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen använde sig av fel referenssystem när den genomförde sin selektivitetsanalys. Om skattebefrielsen för finansiering av företagsgrupper (den omtvistade åtgärden) prövas i förhållande till rätt referenssystem utgör den inte något undantag och är inte selektiv.
2. Andra grunden: Kommissionen missförstod helt arten av den primära målsättningen med det valda referenssystem och beaktade inte detta systems samtliga målsättningar, vilket ledde till att den tillämpade ett bristfälligt och hypotetiskt referenssystem.
3. Tredje grunden: Kommissionen kvalificerade den omtvistade åtgärdens funktion helt felaktigt, till synes på en felaktig lagstiftningsteknisk grund. Rätt förstådd utgör den omtvistade åtgärden inte något undantag från kommissionens valda referenssystem.
4. Fjärde grunden: Kommissionen fann felaktigt att den omtvistade åtgärden gjorde åtskillnad mellan företag som, mot bakgrund av målen för det valda referenssystemet, var jämförbara.
5. Femte grunden: Kommissionen medgav inte att den omtvistade åtgärden inte utgör en selektiv fördel, eftersom den följer av de vägledande principerna och arten av kommissionens valda referenssystem och utgör en inneboende mekanism som är nödvändig för att systemet ska fungera och vara effektivt.
6. Sjätte grunden: Kommissionens beslut överskrider kommissionens befogenhet inom området för statligt stöd, vilket strider mot Förenade kungarikets skatterättsliga suveränitet.
7. Sjunde grunden: Kommissionens genomförande av undersökningen av den omtvistade åtgärden strider mot artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 6 i förordning (EU) 2015/1589, ⁽¹⁾ samt mot skyldighet att iakttä god förvaltningssed enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
8. Åttonde grunden: Kommissionen åsidosatte sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
9. Nionde grunden: Kommissionen medgav inte att Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 var fullt befogad och inte utgjorde en selektiv fördel.
10. Tionde grunden: Det ska inte förordnas om återkrav, eftersom detta enligt mål C-196/04, Cadbury Schweppes, ⁽²⁾ skulle strida mot allmänna unionsrättsliga principer avseende den grundläggande etableringsfriheten.
11. Elfte grunden: Det ska inte förordnas om återkrav, eftersom kommissionens riktlinjer om återkrav går utöver dess befogenhet och strider mot allmänna unionsrättsliga principer med avseende på återkrav av olagligt statligt stöd.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

⁽²⁾ Domstolens dom av den 12 september 2006, Cadbury Schweppes plc och Cadbury Schweppes Overseas Ltd/Commissioners of Inland Revenue (mål C 196/04, EU:C:2006:554).

Talan väckt den 12 november 2019 – JIB Overseas mot kommissionen**(Mål T-776/19)**

(2020/C 45/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: JIB Overseas Holdings Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.

8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörde parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörde parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.
10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:

11. Elfte grunden: Sökanden gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 12 november 2019 – RDI Reit mot kommissionen

(Mål T-778/19)

(2020/C 45/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: RDI Reit plc (London, Förenade Kungariket) (ombud: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, advokaten M. Peristeraki och K. Desai, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att det inte har varit frågan om olagligt stöd, ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut C(2019) 2526 final av den 2 april 2019 om statligt stöd SA.44896, i den mån det fastställs att det var frågan om olagligt statligt stöd, och undanröja skyldigheten för Förenade kungariket att återkräva det påstått olagliga stöd som sökanden har mottagit i detta sammanhang (artiklarna 2 och 3 i det angripna beslutet),
- i andra hand, ogiltigförklara artiklarna 2 och 3 i det angripna beslutet, till den del det fastställs att Förenade kungariket ska återkräva det statliga stödet, och
- i vilket fall som helst, förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har missförstått sammanhanget, syftet med och funktionen hos Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag (CFC-reglerna), i fråga om behandlingen av vinster som inte är förenade med handel. Kommissionens slutsats i det angripna beslutet grundar sig på en rad kumulativa och uppenbara fel. Kommissionen har i synnerhet gjort en uppenbart felaktig tolkning av hur Förenade kungariket skattelagstiftning fungerar i stort, syftet med CFC-reglerna, vad specifikt avser undantaget för finansiering av företagsgrupper, och av definitionen av kvalificerade låneförhållanden.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort en felaktig tolkning av undantaget för finansiering av företagsgrupper som en skattebefrielse och därmed en fördel. I fråga om finansiella vinster som inte är förenade med handel, är undantaget för finansiering av företagsgrupper en avgiftsbestämmelse och en del i avgränsningen av CFC-reglerna, och inte en selektiv fördel. Kommissionen har inte tillhandahållit någon kvantitativ analys som visar att det rör sig om en fördel, och i avsaknad av övertygande bevis för att åtgärden i fråga medför en fördel, kan det angripna beslutet inte bestå.
3. Tredje grunden: Kommissionens val av referenssystem för bedömningen av CFC-reglernas verkningar var felaktigt och kommissionen har felaktigt ansett att CFC-reglerna utgjorde ett från den brittiska bolagsskatteordningen fristående regelverk. Kommissionen har missförstått syftet med CFC-reglerna samt underlåtit att beakta Förenade kungarikets utrymme för skönsmässig bedömning.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort uppenbara fel i sin granskning av huruvida det förelåg statligt stöd och tillämpat fel tester i sin bedömning av frågan om jämförbarhet. Kommissionen har inte beaktat att risknivån för det brittiska skatteunderlaget skiljer sig åt beroende på om utlåning sker till en koncernenhet som är beskattningsbar i Förenade kungariket eller en koncernenhet som inte är beskattningsbar i Förenade kungariket, och dragit den irrationella slutsatsen att koncernintern utlåning är jämförbar med utlåning till tredje part.
5. Femte grunden: Även under antagande att de aktuella CFC-åtgärderna *prima facie* ska anses utgöra stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, fastslogs felaktigt i det angripna beslutet att det saknades gångbara motiv som talade för att åtgärderna var förenliga med unionsrätten på området för statligt stöd. Dessutom är det ifrågasatta beslutet irrationellt och inkonsekvent, eftersom kommissionen korrekt har godtagit att kapitel 9 i del 9A i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning) är motiverat i de fall där det enda skälet till att en CFC-avgift kan tillämpas enligt det kontrafaktiska innehållet i kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning skulle vara testet avseende "kapital som har anknytning till Förenade kungariket", på grundval av att det testet kan vara alltför svårt att använda i praktiken, men samtidigt, och utan att tillhandahålla tillräckliga skäl, hävdar att kapitel 9 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning aldrig är motiverat i fall där testet avseende betydelsefulla funktioner som utförs av personer (SPF-testet) skulle leda till att en CFC-avgift tillämpas enligt kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning. SPF-testet är nämligen så svårt att tillämpa i praktiken, att kommissionen borde ha funnit att kapitel 9 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning är berättigat även mot bakgrund av detta test och följaktligen slutit sig till att det inte är frågan om statligt stöd.

6. Sjätte grunden: För det fall det angripna beslutet ska bestå kommer verkställigheten av det, genom återkrav av det påstått statliga stödet från sökanden, åsidosätta grundläggande principer i unionsrätten, inklusive etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, under påpekande att, i sökandens fall, de utländska kontrollerade bolagen i fråga är belägna i andra medlemsstater.
7. Sjunde grunden: Beslutet om återkrav i det angripna beslutet är ogrundat och strider mot grundläggande principer i unionsrätten.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har inte gett en tillräcklig motivering till viktiga punkter i det angripna beslutet, såsom slutsatsen att CFC-avgiften i kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning, kunde tillämpas utan svårighet och utan att en oproportionell börda uppstod med hjälp av SPF-testet.
9. Nionde grunden: Det angripna beslutet åsidosätter även principen om god förvaltningssed, som innebar att kommissionen ska säkerställa insyn och förutsägbarhet i sina administrativa förfaranden samt meddela sina beslut inom en rimlig tid. Det är inte rimligt för kommissionen att vänta i mer än fyra år med sitt beslut om att inleda förfarandet i förevarande fall och meddela ett beslut i ärendet mer än sex år efter det att den omtvistade åtgärden trädde i kraft.

Talan väckt den 12 november 2019 – Ashtead Financing mot kommissionen

(Mål T-779/19)

(2020/C 45/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ashtead Financing Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.

3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164⁽¹⁾ vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörde parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörde parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.
10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:

11. Elfte grunden: Sökanden gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF och den fria rörligheten för kapital i artikel 63 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 12 november 2019 – Smith & Nephews USD och Smith & Nephew USD One mot kommissionen**(Mål T-780/19)**

(2020/C 45/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Smith & Nephew USD Ltd (Watford, Förenade kungariket) och Smith & Nephew USD One Ltd (Watford) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 om det statliga stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandenas etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF och den fria rörligheten för kapital enligt artikel 63 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att undantaget för finansiering av företagsgrupper (den omtvistade åtgärden) gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 (¹) vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.

8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i förordning (EU) 2015/1589⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörda parter, inom ramen för sin undersökning, möjlighet att inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörda parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.
10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökandena anfört följande grund:

11. Elfte grunden: Sökandena gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av de kontrollerade utländska bolagen och deras utfärdande av lån till utländska gruppföretag i själva verket var ett uttryck för etableringsfriheten eller den fria rörligheten för kapital. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandenas etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF och den fria rörligheten för kapital enligt artikel 63 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 12 november 2019 – Rigid Plastic Containers Finance and RPC Pisces Holdings mot kommissionen

(Mål T-781/19)

(2020/C 45/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Rigid Plastic Containers Finance Ltd (Rushden, Förenade kungariket) och RPC Pisces Holdings Ltd (Rushden) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandenas etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörda parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörda parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.

10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökandena anfört följande grund:

11. Elfte grunden: Sökandena gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandenas etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

(¹) Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

(²) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 8 november 2019 – St Schrader Holding Company UK mot kommissionen

(Mål T-782/19)

(2020/C 45/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: St Schrader Holding Company UK Ltd (Swindon, Förenade kungariket) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörda parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörda parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.
10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:

11. Elfte grunden: Sökanden gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF och den fria rörligheten för kapital i artikel 63 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 12 november 2019 – Royal Mail Investments mot kommissionen**(Mål T-783/19)**

(2020/C 45/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Royal Mail Investments Ltd (London, Förenade Kungariket) (ombud: M. Whitehouse and P. Halford, Solicitors)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företag som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 (!) vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.

9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörde parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörda parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.
10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.
- Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:
11. Elfte grunden: Sökanden gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

(¹) Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

(²) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 12 november 2019 – William Hill och William Hill Organization mot kommissionen

(Mål T-784/19)

(2020/C 45/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: William Hill plc (London, Förenade kungariket) och William Hill Organization Ltd (London) (ombud: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, advokaten M. Peristeraki, och K. Desai, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att det inte har varit frågan om olagligt stöd, ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut C(2019) 2526 final av den 2 april 2019 om statligt stöd SA.44896, i den mån det fastställs att det var frågan om olagligt statligt stöd, och undanröja skyldigheten för Förenade kungariket att återkräva det påstått olagliga stöd som sökandena har mottagit i detta sammanhang (artiklarna 2 och 3 i det angripna beslutet),

- i andra hand, ogiltigförklara artiklarna 2 och 3 i det angripna beslutet, till den del det fastställs att Förenade kungariket ska återkräva det statliga stödet, och
- i vilket fall som helst, förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena nio grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har missförstått sammanhanget, syftet med och funktionen hos Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag (CFC-reglerna), i fråga om behandlingen av vinster som inte är förenade med handel. Kommissionens slutsats i det angripna beslutet grundar sig på en rad kumulativa och uppenbara fel. Kommissionen har i synnerhet gjort en uppenbart felaktig tolkning av hur Förenade kungariket skattelagstiftning fungerar i stort, syftet med CFC-reglerna, vad specifikt avser undantaget för finansiering av företagsgrupper, och av definitionen av kvalificerade låneförhållanden.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort en felaktig tolkning av undantaget för finansiering av företagsgrupper som en skattebefrielse och därmed en fördel. I fråga om finansiella vinster som inte är förenade med handel, är undantaget för finansiering av företagsgrupper en avgiftsbestämmelse och en del i avgränsningen av CFC-reglerna, och inte en selektiv fördel. Kommissionen har inte tillhandahållit någon kvantitativ analys som visar att det rör sig om en fördel, och i avsaknad av övertygande bevis för att åtgärden i fråga medför en fördel, kan det angripna beslutet inte bestå.
3. Tredje grunden: Kommissionens val av referenssystem för bedömningen av CFC-reglernas verkningar var felaktigt och kommissionen har felaktigt ansett att CFC-reglerna utgjorde ett från den brittiska bolagsskatteordningen fristående regelverk. Kommissionen har missförstått syftet med CFC-reglerna samt underlåtit att beakta Förenade kungarikets utrymme för skönsmässig bedömning.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort uppenbara fel i sin granskning av huruvida det förelåg statligt stöd och tillämpat fel tester i sin bedömning av frågan om jämförbarhet. Kommissionen har inte beaktat att risknivån för det brittiska skatteunderlaget skiljer sig åt beroende på om utlåning sker till en koncernenhet som är beskattningsbar i Förenade kungariket eller en koncernenhet som inte är beskattningsbar i Förenade kungariket, och dragit den irrationella slutsatsen att koncernintern utlåning är jämförbar med utlåning till tredje part.
5. Femte grunden: Även under antagande att de aktuella CFC-åtgärderna *prima facie* ska anses utgöra stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, fastslogs felaktigt i det angripna beslutet att det saknades gångbara motiv som talade för att åtgärderna var förenliga med unionsrätten på området för statligt stöd. Dessutom är det ifrågasatta beslutet irrationellt och inkonsekvent, eftersom kommissionen korrekt har godtagit att kapitel 9 i del 9A i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning) är motiverat i de fall där det enda skälet till att en CFC-avgift kan tillämpas enligt det kontrafaktiska innehållet i kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning skulle vara testet avseende "kapital som har anknytning till Förenade kungariket", på grundval av att det testet kan vara alltför svårt att använda i praktiken, men samtidigt, och utan att tillhandahålla tillräckliga skäl, hävdar att kapitel 9 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning aldrig är motiverat i fall där testet avseende betydelsefulla funktioner som utförs av personer (SPF-testet) skulle leda till att en CFC-avgift tillämpas enligt kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning. SPF-testet är nämligen så svårt att tillämpa i praktiken, att kommissionen borde ha funnit att kapitel 9 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning är berättigat även mot bakgrund av detta test och följaktligen slutit sig till att det inte är frågan om statligt stöd.
6. Sjätte grunden: För det fall det angripna beslutet ska bestå kommer verkställigheten av det, genom återkrav av det påstått statliga stödet från sökandena, åsidosätta grundläggande principer i unionsrätten, inklusive etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, under påpekande att, i sökandenas fall, de utländska kontrollerade bolagen i fråga är belägna i andra medlemsstater.
7. Sjunde grunden: Beslutet om återkrav i det angripna beslutet är ogrundat och strider mot grundläggande principer i unionsrätten.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har inte gett en tillräcklig motivering till viktiga punkter i det angripna beslutet, såsom slutsatsen att CFC-avgiften i kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning, kunde tillämpas utan svårighet och utan att en oproportionell börda uppstod med hjälp av SPF-testet.
9. Nionde grunden: Det angripna beslutet åsidosätter även principen om god förvaltnings sed, som innebar att kommissionen ska säkerställa insyn och förutsägbarhet i sina administrativa förfaranden samt meddela sina beslut inom en rimlig tid. Det är inte rimligt för kommissionen att vänta i mer än fyra år med sitt beslut om att inleda förfarandet i förevarande fall och meddela ett beslut i ärendet mer än sex år efter det att den omtvistade åtgärden trädde i kraft.

Talan väckt den 13 november 2019 – Anglo American International mot kommissionen

(Mål T-785/19)

(2020/C 45/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Anglo American International Holdings Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: M. Anderson, Solicitor)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden***Sökanden* yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 2 april 2019, till den del det rör sökanden,
- i andra hand, förordna om att förluster, lättnader och undantag som var tillgängliga för sökanden vid den tidpunkt då vederbörande ansökte om undantaget för finansiering av företagsgrupper, eller som hade varit tillgängliga för sökanden vid den tidpunkten om vederbörande inte hade ansökt om undantaget för finansiering av företagsgrupper, ska beaktas vid fastställandet av det belopp som ska återbetalas, även om fristen för att göra gällande dessa förluster, lättnader och undantag nu har löpt ut enligt Förenade kungarikets lagstiftning, och oberoende om de är automatiska, och
- i vilket fall som helst, förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument*Till stöd för sin talan* åberopar sökanden nio grunder.

1. Första grunden: Svaranden har inte kunnat styrka att undantaget för finansiering av företagsgrupper utgör en fördel. Sökanden gör gällande att svaranden inte har visat att det föreligger en fördel i varje enskilt fall där undantaget för finansiering av företagsgrupper har begärts.
2. Andra grunden: Det förelåg ingen statlig åtgärd eller en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel. Sökanden gör gällande att svaranden inte har lyckats styrka att en ansökan om undantag för finansiering av företagsgrupper med säkerhet har medfört en minskning av skyldigheten att betala bolagsskatt i Förenade kungariket.
3. Tredje grunden: Undantaget för finansiering av företagsgrupper gynnar inte vissa företag eller tillverkningen av vissa varor. Kommissionen har felaktigt i) definierat referenssystemet alltför snävt som bestämmelserna i del 9A i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 år lag om (internationell och annan) beskattning) i stället för som Förenade kungarikets bolagsskattelagstiftning som är vidare, ii) inte förstått att kapitel 9 i del 9A i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 inte är ett undantag från kapitel 5 däri, och iii) inte medgett att, även om kapitel 9 i del 9A i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 ska anses utgöra ett undantag från nämnda kapitel 5, det är motiverat med hänsyn till arten hos eller den allmänna systematiken i del 9A i denna lagstiftning
4. Fjärde grunden: Undantaget för finansiering av företagsgrupper påverkar inte handeln mellan medlemsstaterna. Kommissionen har felaktigt slagit fast att undantaget för finansiering av företagsgrupper kan påverka multinationella koncerner i fråga om lokaliseringen av deras gruppfinansieringsfunktioner och sätet för deras huvudkontor i EU.
5. Femte grunden: Undantaget för finansiering av företagsgrupper varken snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen. Kommissionen har inte visat att en ansökan om undantag för finansiering av företagsgrupper med säkerhet har medfört en minskning av skyldigheten att betala bolagsskatt i Förenade kungariket.
6. Sjätte grunden: Att återkräva det påstådda stödet skulle strida mot allmänna unionsrättsliga principer. Sökanden gör gällande att testet avseende "personer som utför betydelsefulla funktioner" brister i fråga om rättssäkerhet, att Förenade kungariket hade ett utrymme för att skönmässigt ta itu med denna osäkerhet och att svaranden har åsidosatt sin skyldighet att göra en fullständig analys av alla relevanta omständigheter. Kommissionen har genom sitt beslut om återkrav av stöd åsidosatt artikel 16.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589, ⁽¹⁾ som förbjuder återkrav av stöd om detta skulle stå i strid med en allmän princip i unionsrätten.

7. Sjunde grunden: Den selektiva fördelen skulle undanröjas och något återkrav skulle inte bli aktuellt om Förenade kungariket retroaktivt utvidgar undantaget för finansiering av företagsgrupper till lån till föregående led och till tredje parter. Kommissionen har inte beaktat att en sådan åtgärd skulle undanröja varje selektiv fördel (om det huvudtagan finns en sådan) och att det i så fall inte skulle föreligga något olagligt statligt stöd som kan återkrävas enligt unionsrätten.
8. Åttonde grunden: Sökanden gör gällande att de förluster, låtnader och undantag som var tillgängliga för sökanden (automatiskt, genom ansökan eller val) vid den tidpunkt då vederbörande ansökte om undantaget för finansiering av företagsgrupper eller som skulle ha varit tillgängliga för sökanden om vederbörande inte hade ansökt om detta undantag ska beaktas när det belopp som ska återbetalas fastställs, även om fristen för att göra gällande dessa förluster, låtnader och undantag nu har löpt ut enligt Förenade kungarikets lagstiftning. Sökanden hävdar att det är så som skäl 203 i det angripna beslutet ska tolkas men, för det fall det inte ska tolkas så, är det angripna beslutet felaktigt, eftersom en underlåtenhet att beakta sådana förluster, låtnader och undantag skulle leda till att stödbeloppet fastställdes till ett för högt belopp, vilket skulle medföra en snedvridning på den inre marknaden.
9. Nionde grunden: Svarandens resonemang med avseende på undantagen för kvalificerade medel och "matched interest" är inte underbyggt och svaranden underlät att göra en fullständig analys av alla relevanta faktorer. Sökanden anför att svaranden har underlåtit att göra åtskillnad mellan tre olika undantag i nämnda kapitel 9, vilka kan användas oberoende av varandra, och inte förstått att undantaget avseende "matched interest" inte är ett uttryck för kriteriet avseende personer som utför betydelsefulla funktioner och att förekomsten av undantaget avseende "matched interest" i nämnda kapitel 9 visar att svaranden felaktigt definierade referenssystemet alltför snävt som bestämmelserna i del 9A i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 istället för som Förenade kungarikets bolagsskattelagstiftning som är vidare.

(¹) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 13 november 2019 – x mot kommissionen

(Mål T-786/19)

(2020/C 45/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Simfer Jersey Ltd (St Helier, Jersey) (ombud: advokaterna N. Niejahr och B. Hoorelbeke samt A. Stratakis och P. O'Gara, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionen beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört avseende ett undantag för finansiering av företagsgrupper, till den del det fastställs att de påstådda stödåtgärderna utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF och att detta stöd ska återkrävas med ränta, inklusive från sökanden,
- i andra hand, ogiltigförklara artiklarna 2, 3 och 4 i det angripna beslutet till den del det fastställs att oförenligt stöd ska återkrävas med ränta, inklusive från sökanden, och
- förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 107.1 genom att fastställa att den påstådda stödåtgärden utgör en selektiv fördel:
 - a) för företag som utnyttjar det 75-procentiga undantaget för kvalificerade låneförhållanden med låg risk, då kommissionen,
 - felaktigt har identifierat Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag som referenssystemet,
 - har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att det 75-procentiga undantaget utgör ett undantag från referensskattesystemet på den grunden att:
 - i) fastställelsen av att det rör sig om ett undantag felaktigt grundar sig på lagstiftningstekniken,
 - ii) kriteriet avseende betydelsefulla funktioner som utförs av personer inte är avgörande för Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag, och
 - iii) kvalificerade och icke-kvalificerade låneförhållanden inte omfattas av samma rättsliga och faktiska situation och att kommissionen, i vilket fall som helst, har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att analogt tillämpa eller otillbörligen förlita sig på rådets direktiv (EU) 2018/1164.⁽¹⁾
 - har gjort sig skyldig till en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att det 75-procentiga undantaget inte är motiverat av skattelagstiftningens beskaffenhet och struktur på samma sätt som undantaget för finansiering av företagsgrupper, som är tillämpligt på icke handelsrelaterade vinster som omfattas av Section 371EC i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning) (kapitalinvesteringar från Förenade kungariket).
 - b) för företag som utnyttjar undantagen för "matched interest" och kvalificerade medel, då kommissionen
 - felaktigt har fastställt att referenssystemet var Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag,
 - har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att undantagen för "matched interest" och kvalificerade medel utgör undantag från referensskattesystemet på grundval av att:
 - i) fastställandet av att det rör sig om ett undantag felaktigt grundar sig på lagstiftningstekniken och att kriteriet avseende betydelsefulla funktioner som utförs av personer inte är för Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag,
 - ii) skattskyldiga personer på vilka undantaget för "matched interest" och kvalificerade medel är tillämpligt inte befinner sig i samma rättsliga och faktiska situation som skattskyldiga personer som inte omfattas av detta undantag.
 - har gjort sig skyldig till en felaktig bedömning och rättstillämpning genom att fastställa att undantagen för "matched interest" och kvalificerade medel inte motiveras av skattelagstiftningens beskaffenhet och struktur.
2. Andra grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 107.1 FEUF eftersom den inte har visat att den påstådda stödåtgärden kunde påverka handeln mellan medlemsstaterna och riskerade att snedvrider konkurrensen.
3. Tredje grunden: Alternativt görs det gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 49 FEUF genom att kvalificera den påstådda stödåtgärden som ett med den gemensamma marknaden oförenligt statligt stöd som inte åsidosätter etableringsfriheten i artikel 49 FEUF.

4. Fjärde grunden: Kommissionen har åsidosatt den grundläggande principen om likabehandling/icke-diskriminering, genom att
 - behandla icke handelsrelaterade finansiella vinster från kvalificerade lån på samma sätt som icke handelsrelaterade finansiella vinster från icke-kvalificerade lån, och
 - behandla undantaget för finansiering av företagsgrupper olika beroende på om de icke handelsrelaterade finansiella vinsterna, omfattades av Section 371EB eller Section 371EC i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010.
5. Femte grunden: Alternativt görs det gällande att, även för det fall den påstådda stödåtgärden omfattas av tillämpningsområdet för artikel 107.1 FEUF, har kommissionen åsidosatt artikel 16.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589, ⁽²⁾ genom att fastställa att summorna från de påstått oförenliga stödet ska krävas tillbaka från mottagarna av stödet ifråga, eftersom ett sådant återkrav åsidosätter grundläggande principer i unionsrätten, närmare bestämt principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 13 november 2019 – The Sage Group med flera mot kommissionen

(Mål T-787/19)

(2020/C 45/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: The Sage Group plc (Newcastle Upon Tyne, Förenade Kungariket), Sage Treasury Company Ltd (Newcastle Upon Tyne), Sage Irish Investments One Ltd (Newcastle Upon Tyne) och Sage Irish Investments Two Ltd (Newcastle Upon Tyne) (ombud: J. Lesar, Solicitor, och K. Beal QC)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2019) 2526 final av den 2 april 2019 om det statliga stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört avseende ett undantag för finansiering av företagsgrupper, och
- i vilket fall som helst, förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig tillämpning av artikel 107.1 FEUF och/eller gjort en uppenbart oriktig bedömning eller värdering när den valde referenssystemet för analysen av skatteordningen. Kommissionen borde som referenssystem ha beaktat Förenade kungarikets ordning för företagsbeskattning och inte endast reglerna om kontrollerade utländska bolag i sig.

2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig tillämpning av artikel 107.1 FEUF och/eller gjort en uppenbart oriktig bedömning eller värdering i och med att den använde en felaktig metod vid analysen av reglerna om utländska kontrollerade bolag. I skälen 124–126 i det angripna beslutet behandlade kommissionen felaktigt bestämmelserna i kapitel 9 i del 9A i Förenade kungarikets Taxation (international and other provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning) som en form av undantag från den allmänna skattskyldighet som föreskrivs i kapitel 5 i samma del.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig tillämpning av artikel 107.1 FEUF genom att fastställa att undantaget för finansiering av företagsgrupper var selektivt i och med att företag som rättsligt och faktiskt sett befann sig i jämförbara situationer behandlades olika.
4. Fjärde grunden: Det 75-procentiga undantaget enligt section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 motiveras av skattesystemets art och struktur.
5. Femte grunden: Det faktum att utländska kontrollerade bolag som uppfyller villkoren för undantag för finansiering av företagsgrupper påförs en skattebörda strider mot sökandenas etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort en uppenbart felaktig bedömning eller värdering avseende det 75-procentiga undantaget och frågan om en fast sats.
7. Sjunde grunden: Kommissionens beslut strider mot de allmänna unionsrättsliga principerna om icke-diskriminering och lika-behandling
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att analogt tillämpa eller otillbörligt förlita sig på rådets direktiv (EU) 2016/1164, ⁽¹⁾ vilket inte var tillämpligt i tiden (*ratione temporis*).

⁽¹⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

Talan väckt den 14 november 2019 – Moerenhout m.fl. mot kommissionen

(Mål T-789/19)

(2020/C 45/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Tom Moerenhout (Humbeek, Belgien) och sex andra sökande (ombud: advokaten G. Devers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2019) 6390 final av den 4 september 2019 om att avslå ansökan om registrering av det föreslagna medborgarinitiativet "Se till att den gemensamma handelspolitiken är i överensstämmelse med EU-fördragen och förenlig med internationell rätt" (EUT 2019, L 241, s. 12) åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 41.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av artikel 4.1 och 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 av den 16 februari 2011 om medborgarinitiativet (EUT L 65, 2011, s. 1), i den del kommissionen missuppfattat det föreslagna medborgarinitiativet.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 4.3 andra stycket i förordning nr 211/2011 i den del kommissionen åsidosatte sin skyldighet att motivera det angripna beslutet.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 4.2 b i förordning nr 211/2011 i den del kommissionen slog fast att den åtgärd som avsågs i det föreslagna medborgarinitiativet endast kunde antas på grundval av artikel 215 FEUF, trots att åtgärden uppenbart omfattades av den gemensamma handelspolitiken.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 4.2 b i förordning nr 211/2011 i den del kommissionen underlät att beakta andra rättsliga grunder, vilka uppenbart är relevanta för det föreslagna medborgarinitiativet, nämligen artikel 43.2 FEUF och artikel 114 FEUF.

Talan väckt den 18 november 2019 – Bennahmias mot parlamentet**(Mål T-798/19)****(2020/C 45/62)***Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: Jean-Luc Bennahmias (Marseille, Frankrike) (ombud:

advokaterna J.-M. Ridders, J.-L. Teheux och M. Ganilsy)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europaparlamentets generalsekreterares beslut av den 16 september 2019,
- ogiltigförklara debetnota nr 2019-1599 om återkrav av 29 806 euro, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Motiveringen i det angripna beslutet är bristfällig eftersom Europaparlamentets generalsekreterares resonemang är tvetydigt och eftersom nämnda generalsekreterare inte har angett varför de ingivna handlingarna inte utgjorde bevis för utfört arbete.
2. Andra grunden: Bedömningen i det angripna beslutet är felaktig eftersom Europaparlamentets generalsekreterare grundade sig på felaktiga faktiska omständigheter.

3. Tredje grunden: Bevisbörda har kastats om. Enligt sökanden ankommer det inte på honom att framlägga bevis för att hans assistent har utfört arbete, utan det ankommer, tvärtom, på parlamentet att bevisa motsatsen.
 4. Fjärde grunden: Proportionalitetsprincipen har åsidosatts i den mån som det belopp som krävs av sökanden innebär att parlamentsassistenten aldrig skulle ha arbetat för sökanden.
-

Talan väckt den 18 november 2019 – Bennahmias mot parlamentet

(Mål T-799/19)

(2020/C 45/63)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jean-Luc Bennahmias (Marseille, Frankrike) (ombud: advokaterna J.-M. Rikkers, J.-L. Teheux och M. Ganilsy)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europaparlamentets generalsekreterares beslut av den 16 september 2019,
- ogiltigförklara debetnota nr 2019-1598 om återkrav av 15 105 euro, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Motiveringen i det angripna beslutet är bristfällig eftersom Europaparlamentets generalsekreterares resonemang är tvetydigt och eftersom nämnda generalsekreterare inte har angett varför de ingivna handlingarna inte utgjorde bevis för utfört arbete.
 2. Andra grunden: Bedömningen i det angripna beslutet är felaktig eftersom Europaparlamentets generalsekreterare grundade sig på felaktiga faktiska omständigheter.
 3. Tredje grunden: Bevisbörda har kastats om. Enligt sökanden ankommer det inte på honom att framlägga bevis för att hans assistent har utfört arbete, utan det ankommer, tvärtom, på parlamentet att bevisa motsatsen.
 4. Fjärde grunden: Proportionalitetsprincipen har åsidosatts i den mån som det belopp som krävs av sökanden innebär att parlamentsassistenten aldrig skulle ha arbetat för sökanden.
-

Överklagande ingett den 20 november 2019 – Austria Tabak mot EUIPO – Mignot & De Block (AIR)**(Mål T-800/19)**

(2020/C 45/64)

*Rättegångsspråk: engelska***Rättegångsdeltagare***Klagande:* Austria Tabak GmbH (Wien, Österrike) (ombud: J. Gracia Albero och R. Ahijón Lana, advokater)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Mignot & De Block BV (Eindhoven, Nederländerna)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "AIR" – EU-varumärke nr 2 309 110*Förfarande vid EUIPO:* Upphävandeförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 16 september 2019 i ärende R 1 665/2018-4**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för förfarandet vid invändningsenheten och fjärde överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artikel 58.1 a, jämförd med artikel 18.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 19 november 2019 – Kisscolor Living mot EUIPO – Teoxane (KISS COLOR)**(Mål T-802/19)**

(2020/C 45/65)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter***Klagande:* Kisscolor Living GmbH (Bad Homburg, Tyskland) (ombud: advokaten T. Büttner)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Teoxane SA (Genève, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "KISS COLOR" i färgerna vitt och rött – Registreringsansökan nr 16 396 996

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 16 september 2019 i ärende R 2167/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 19 november 2019 – etc-gaming och Casino-Equipment mot kommissionen

(Mål T-803/19)

(2020/C 45/66)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: etc-gaming GmbH (Wien, Österrike) och Casino-Equipment Vermietungs GmbH (Wien) (ombud: advokaten A. Schuster)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förplikta Europeiska unionen, företrädd av Europeiska kommissionen, att betala ersättning för den skada om 110 836 927,73 EUR som kommissionen olagligen vållat sökandena genom att underlåta att såsom erfordras föreskriva ett rättsmedel i den mening som avses i artiklarna 6.1 och 13 i Europakonventionen och i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan);
- alternativt, förplikta Europeiska unionen, företrädd av Europeiska kommissionen, att efter uppskattning av skadan betala ersättning för den skada som uppkommit eller kan komma att uppkomma i framtiden och som kommissionen olagligen vållat sökandena genom att underlåta att såsom erfordras föreskriva ett rättsmedel i den mening som avses i artiklarna 6.1 och 13 i Europakonventionen och i artikel 47 i stadgan;
- förplikta Europeiska unionen, företrädd av Europeiska kommissionen, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena följande grund.

Europeiska unionen har underlåtit att genomföra Europakonventionens och stadgans krav på ett effektivt rättsmedel; detta har i strid med lag och på ett otillbörligt sätt vållat sökandena en skada på minst 110 836 927,73 EUR. Denna skada består i att sökandena – i det att det inte funnits något rättsmedel för att få till stånd en prövning av de nationella domstolarnas underlåtenhet att i enlighet med sin skyldighet i detta avseende begära förhandsavgörande från EU-domstolen – rättsligt sett inte kunnat få till stånd full verkan av unionsbestämmelserna och därigenom inte kunnat säkerställa underlåten tillämpning, som en följd av unionsrättens företräde, av nationella skattebestämmelser i lagen om spel och lotteri som medfört att skatt tagits ut med ett belopp som flera gånger motsvarar omsättningen under samma period.

Överklagande ingett den 25 november 2019 – Victoria's Secret Stores Brand Management mot EUIPO – Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS)

(Mål T-810/19)

(2020/C 45/67)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Victoria's Secret Stores Brand Management, Inc. (Reynoldsburg, Ohio, Förenta staterna) (ombud: J. Dickerson, Solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Yiwu Dearbody Cosmetics Co. Ltd (Yiwu City, Kina)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket BODYSECRETS – EU-varumärke nr 13 921 978

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 5 september 2019 i ärende R 2422/2018-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- godkänna att registreringen av EU-varumärke nr 13 921 978 förklaras ogiltig, och
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 59.1 a jämförd med artiklarna 7.1 b, 7.1 c och 7.1 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 3 december 2019 – Totalizator Sportowy mot EUIPO – Lottoland Holdings (LOTTOLAND)

(Mål T-820/19)

(2020/C 45/68)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Totalizator Sportowy sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ombud: B. Matusiewicz-Kulig, advokat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Lottoland Holdings Ltd (Ocean Village, Gibraltar)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "LOTTOLAND" – EU-varumärke nr 11 369 981

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 2 oktober 2019 i ärende R 97/2019-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, i den del det därigenom fastställdes att EU-varumärket 11 369 981 LOTTOLAND fortsättningsvis ska vara giltigt för samtliga av de tjänster i klass 42 som det omtvistade EU-varumärket registrerats för,
- ändra det omtvistade beslutet och fastställa att EU-varumärket 11 369 981 LOTTOLAND är ogiltigt i sin helhet, inklusive för de tjänster i klass 42 som det omtvistade EU-varumärket registrerats för,

i andra hand,

- återförvisa målet till EUIPO,

- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 60.1 a, jämförd med artikel 8.5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625 av den 5 mars 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 om EU-varumärken och om upphävande av delegerad förordning (EU) 2017/1430.

Talan väckt den 4 december 2019 – Tazzetti mot kommissionen**(Mål T-825/19)**

(2020/C 45/69)

*Rättegångsspråk: italienska***Parter**

Sökande: Tazzetti S.p.A. (Volpiano, Italien) (ombud: advokaterna M. Condinanzi, E. Ferrero och C. Vivani)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (skrivelse) av 27 september 2019 ARES (2019) 6014426 och kommissionens beslut (skrivelse) av 27 september 2019 ARES (2019) 6024220, som var riktade till sökanden, kommissionens beslut (skrivelse) av den 30 september 2019 ARES (2019) 6048224, som var riktat till Tazzetti, SA, och kommissionens beslut (skrivelse) ARES (2019) 6871575, som var riktat till Tazzetti S.p.A., samt efterföljande beslut, och, i förekommande fall, fastställa att kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/661 av den 25 april 2019 om säkerställande av ett välfungerande elektroniskt register över kvoter för utsläppande på marknaden av fluorkolväten (EUT L 112, 2019, s. 11), särskilt artikel 7 däri, är rättsstridig i den mening som avses i artikel 277 FEUF och därefter fastställa att den inte kan tillämpas och att de nyss nämnda besluten som fattats med stöd av denna genomförandeförordning därmed ska ogiltigförklaras, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden (nedan kallad sökandebolaget) sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 16.1, 16.3 och 16.5 och 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006 (EUT L 150, 2014, s. 195) samt av bilagorna V och VI till den förordningen, och åsidosättande av artikel 291 FEUF och begreppet genomförandeåtgärd. Grunden avser vidare att kommissionen gjort sig skyldig till maktmissbruk och åsidosatt artikel 296 FEUF samt motiveringsskyldigheten och proportionalitetsprincipen.
 2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 7 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/661 av den 25 april 2019 om säkerställande av ett välfungerande elektroniskt register över kvoter för utsläppande på marknaden av fluorkolväten (EUT L 112, 2019, s. 11) samt åsidosättande av artiklarna 15 och 16 i förordning (EU) 517/2014 av den 16 april 2014. I anslutning till detta åberopas även att sistnämnda förordning inte kan tillämpas.
- Sökandebolaget gör i det avseendet gällande att artikel 7 i genomförandeförordning (EU) 2019/661 strider mot artiklarna 15 och 16 i förordning (EU) 517/2014, eftersom den innebär att den befintliga aktören som kontrolleras av den enda deklaranter inte får tilldelas kvoter som beräknats på grundval av egna referensvärden eller att kvoterna uteslutande ska tilldelas den enda deklaranter, som har samma verkliga huvudman som den första befintliga aktören.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av de grundläggande principerna i unionens rättsordning vad gäller rätten till egendom och rätten till ekonomiskt initiativ, av artikel 6 FEU, jämförd med artiklarna 6, 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter, av artikel 1 i tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och av artikel 11 FEUF. Grunden avser även maktmissbruk.
 - Sökandebolaget gör i det avseendet gällande att kommissionens beslut, som på ett oskäligt sätt berövar dess dotterbolag de fluorkolvätekvoter som det har rätt till på grundval av dess egna referensvärden, strider mot sökandebolagets grundläggande rättigheter. Även om bestämmelserna i genomförandeförordningen syftar till att begränsa/förhindra tilldelning av kvoter till nya aktörer som inte tidigare varit verksamma på marknaden, utgör kommissionens tillämpning av dessa bestämmelser med avseende på sökandebolagets dotterbolag (och därmed med avseende på sökandebolaget självt) maktmissbruk. De åberopade bristerna och skälen gäller även för det fall de kvoter som sökandebolagets dotterbolag har rätt till ska anses ha tilldelats sökandebolaget i egenskap av enda deklarat.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och av motiveringsskyldigheten med avseende på denna princip.
 - Sökandebolaget gör i det avseendet gällande att kommissionens tillämpning av artikel 7 i genomförandeförordning 2019/661 går långt utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de mål som eftersträvas med förordningarna, det vill säga att åstadkomma en bättre och effektivare användning av det elektroniska registret. De åberopade bristerna och skälen gäller även för det fall de kvoter som sökandebolagets dotterbolag har rätt till ska anses ha tilldelats sökandebolaget i egenskap av enda deklarat. I det fallet gör sökandebolaget gällande att det sätt som de angripna besluten ingriper i den affärsmässiga organisationen av den koncern som sökandebolaget är ansvarigt för samt de bokföringsmässiga, skattemässiga och ekonomiska konsekvenser som detta innebär inte på något sätt är berättigat eller rimligt mot bakgrund av de mål som eftersträvas med den aktuella lagstiftningen.
5. Femte grunden: Åsidosättande av artikel 49 FEUF och följande artiklar samt artikel 63 FEUF och följande artiklar.
 - Sökandebolaget gör i det avseendet gällande att den skada som drabbat dess verksamhet till följd av beslutet att inte tilldela dess dotterbolag kvoter – även om kvoterna ska anses ha tilldelats sökandebolaget självt – utgör ett åsidosättande av de grundläggande friheterna på den inre marknaden, såsom etableringsfriheten och fri rörlighet för kapital. Sökandebolaget är nämligen ett bolag som bildats enligt italiensk rätt som har utnyttjat etableringsfriheten och den fria rörligheten för kapital, vilka är friheter som garanteras i unionsrätten, och förvärvat ett bolag bildat enligt spansk rätt i syfte att bedriva en del av sin affärsverksamhet på den spanska marknaden.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av principerna om skydd för berättigade förväntningar, rättssäkerhet och förbud mot retroaktiv tillämpning av bestämmelser som ger individuella rättigheter.
 - Sökandebolaget gör i det avseendet gällande att bolaget har rätt att organisera sin egen affärsverksamhet och den koncern som det kontrollerar, på grundval av rimliga lönsamhetsprognoser med ledning av tilldelning av kvoter som beräknats på grundval av (också) det spanska dotterbolagets referensvärden. Beslutet att inte tilldela Tazzetti, SA några kvoter strider mot dessa principer och utgör ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten i artikel 296 FEUF, eftersom kommissionen inte lämnat någon förklaring till sitt val och det saknas en intresseavvägning. Detta åsidosättande gör sig gällande även om det spanska dotterbolagets kvoter ska anses ha tilldelats sökandebolaget självt i egenskap av enda deklarat.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av likabehandlingsprincipen.
 - Sökandebolaget gör i det avseendet gällande att de angripna besluten medför att Tazzetti, SA försätts i en situation som inte skiljer sig från den situation som gäller för nya aktörer på marknaden, trots att Tazzetti, SA – som är sökandebolagets dotterbolag – precis som sökandebolaget självt är en befintlig aktör som sedan länge är verksam på marknaden.

Talan väckt den 4 december 2019 – Tazzetti mot kommissionen**(Mål T-826/19)**

(2020/C 45/70)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Tazzetti, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna M. Condinanzi, E. Ferrero och C. Vivani)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara de angripna besluten, efter att först ha slagit fast att de är rättsstridiga och, i förekommande fall, att genomförandeförordning (EU) 2019/661, särskilt artikel 7 däri, inte kan tillämpas, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens beslut (skrivelse) av den 30 september 2019 ARES (2019) 6048224, som var riktat till sökanden, kommissionens beslut (skrivelse) av 27 september 2019 ARES (2019) 6014426, som var riktat till Tazzetti S.p.A., och kommissionens beslut (skrivelse) av 27 september 2019 ARES (2019) 6024220, som var riktat till Tazzetti S.p.A., samt efterföljande beslut, och, i förekommande fall, fastställa att kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/661 av den 25 april 2019 om säkerställande av ett välfungerande elektroniskt register över kvoter för utsläppande på marknaden av fluorkolväten (EUT L 112, 2019, s. 11), särskilt artikel 7 däri, är rättsstridig i den mening som avses i artikel 277 FEUF och därefter fastställa att den inte kan tillämpas och att de nyss nämnda besluten som fattats med stöd av denna genomförandeförordning därmed ska ogiltigförklaras.

De grunder och huvudargument som åberopas i det nu aktuella målet liknar dem som åberopas i målet T-825/19, Tazzetti/kommissionen.

Överklagande ingett den 6 december 2019 – Grammer mot EUIPO (Återgivning av en geometrisk figur)**(Mål T-833/19)**

(2020/C 45/71)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Grammer AG (Amberg, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Bühling och D. Graetsch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-figurmärke (återgivning av en geometrisk figur)– Ansökan nr 15 389 621

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 19 september 2019 i ärende R 1478/2019-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 5 december 2019 – e*Message Wireless Information Services/EUIPO – Apple (e*message)

(Mål T-834/19)

(2020/C 45/72)

Överklagandet är avfattat på: tyska

Parter

Klagande: e*Message Wireless Information Services GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten A. Hotz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornien, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket e*message i färgerna gul-orange och svart – EU-varumärke nr 1 548 619

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 10 september 2019 i ärende R 2454/2018-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- upphäva EUIPO:s annulleringsenhets beslut nr 13 800 C av den 25 oktober 2018,
- ogilla ansökan av den 22 september 2016 om ogiltigförklaring av EU-varumärke nr 1 548 619, och
- förplikta EUIPO, samt intervenienten om intervention sker, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 59.1 a jämförd med artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001 och artikel 2 första meningen FEU jämförd med artikel 1.2 FEUF (rättsstatsprincipen och möjligheten att i lag begränsa grundläggande friheter (Rechtssatzvorbehalt)).
- Åsidosättande av artikel 59.1 a jämförd med artikel 7.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001 genom en felaktig tillämpning av den nuvarande tolkningen av artikel 7.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001 på omständigheterna vid tidpunkten för ansökan av registrering av det omstridda EU-varumärket och genom en felaktig fastställning av vilken tolkning av artikel 7.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001 som rådde vid tidpunkten för ansökan.
- Åsidosättande av artikel 59.1 a jämförd med artikel 7.1 c och artikel 64.5 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001 genom ett felaktigt fastställande av de faktiska omständigheterna avseende rådande handelsbruk vid tidpunkten för ansökan och om för låga beviskrav för att fastställa att det förelåg ett absolut registreringshinder vid tidpunkten för ansökan vad gäller registreringsförfaranden som ligger långt bak i tiden.
- Åsidosättande av artikel 59.1 a jämförd med artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001 genom en felaktig bedömning av figurelementen i det angripna EU-varumärket och en felaktig fastställning av de faktiska omständigheterna avseende tidpunkten för ansökan.
- Åsidosättande av artikel 59.1 a jämförd med artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001 genom en felaktig bedömning av särskiljningsförmågan och en felaktig fastställning av de faktiska omständigheterna avseende tidpunkten för ansökan.
- Åsidosättande av artikel 17 i Europeiska unionen stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 1 i tilläggsprotokoll nr 1 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna jämförd med artikel 6.1 tredje stycket FEU och artikel 2.1 FEUF och de allmänna rättsprinciperna om skydd för berättigade förväntningar och om rättssäkerhet (artikel 2.1 FEU) genom en felaktig upphävning av en gynnande och rättsenlig administrativ rättsakt.
- Åsidosättande av artikel 17 i Europeiska unionen stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 1 i tilläggsprotokoll nr 1 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna jämförd med artikel 6.1 tredje stycket FEU och artikel 2.1 FEUF och de allmänna rättsprinciperna om skydd för berättigade förväntningar och om rättssäkerhet (artikel 2.1 FEU) genom ett felaktigt tillbakadragande av en gynnande men rättsstridig administrativ rättsakt.

Överklagande ingett den 10 december 2019 – Première Vision mot EUIPO – Vente-Privée.com (PV)**(Mål T-836/19)**

(2020/C 45/73)

*Överklagandet är avfattat på: franska***Parter***Klagande:* Première Vision (Lyon, Frankrike) (ombud: advokaten C. Champagner Katz)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Vente-Privée.com SA (Paris, Frankrike)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden vid tribunalen*Omtvistat varumärke:* Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket PV – Registreringsansökan nr 13 999 578*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 3 oktober 2019 i ärende R 2125/2018-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO, och i förekommande fall motparten vid överklagandenämnden, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 10 december 2019 – Koopman International mot EUIPO – Tinnus Enterprises och Mystic Products Import & Export (Fluid distribution equipment)

(Mål T-838/19)

(2020/C 45/74)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Koopman International BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten B. van Werven)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motparter vid överklagandenämnden: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Förenta staterna) och Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Tinnus Enterprises

Omtvistad formgivning: EU-formgivningen nr 1431 829-0006

Överklagat beslut: Interimistiskt beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 18 september 2019 i ärende R 1005/2018-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet att vilandeförklara förfarandet vid överklagandenämnden, och förordna att förfarandet vid överklagandenämnden ska fortsätta,
- förena förevarande mål vid tribunalen med de mål vid tribunalen som avser ärendena R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1010/2018-3 och R 1009/2018-3, och som Koopman International inledde samtidigt med detta överklagande,
- förplikta Tinnus Enterprises att ersätta Koopman Internationals rättegångskostnader.

Grunder

- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet "rättssäkerhet".
- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet "processekonomi".
- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet "god förvaltningsed".
- Överklagandenämnden gjorde inte en korrekt avvägning mellan samtliga parter intressen.

Överklagande ingett den 10 december 2019 – Koopman International mot EUIPO – Tinnus Enterprises och Mystic Products Import & Export (Fluid distribution equipment)

(Mål T-839/19)

(2020/C 45/75)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Koopman International BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten B. van Werven)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motparter vid överklagandenämnden: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Förenta staterna) och Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Tinnus Enterprises

Omtvistad formgivning: EU-formgivningen nr 1 431 829-0002

Överklagat beslut: Interimistiskt beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 18 september 2019 i ärende R 1006/2018-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet att vilandeförklara förfarandet vid överklagandenämnden, och förordna att förfarandet vid överklagandenämnden ska fortsätta,
- förena förevarande mål vid tribunalen med de mål vid tribunalen som avser ärendena R 1008/2018-3, R 1005/2018-3, R 1010/2018-3 och R 1009/2018-3, och som Koopman International inledde samtidigt med detta överklagande,
- förplikta Tinnus Enterprises att ersätta Koopman Internationals rättegångskostnader.

Grunder

- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet "rättssäkerhet".
- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet "processekonomi".
- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet "god förvaltningssed".
- Överklagandenämnden gjorde inte en korrekt avvägning mellan samtliga parter intressen.

Överklagande ingett den 10 december 2019 – Koopman International mot EUIPO – Tinnus Enterprises och Mystic Products Import & Export (Fluid distribution equipment)

(Mål T-840/19)

(2020/C 45/76)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Koopman International BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten B. van Werven)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motparter vid överklagandenämnden: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Förenta staterna) och Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Tinnus Enterprises

Omtvistad formgivning: EU-formgivningen nr 1431 829-0005

Överklagat beslut: Interimistiskt beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 18 september 2019 i ärende R 1008/2018-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet att vilandeförklara förfarandet vid överklagandenämnden, och förordna att förfarandet vid överklagandenämnden ska fortsätta,
- förena förevarande mål vid tribunalen med de mål vid tribunalen som avser ärendena R 1006/2018-3, R 1005/2018-3, R 1010/2018-3 och R 1009/2018-3, och som Koopman International inledde samtidigt med detta överklagande,
- förplikta Tinnus Enterprises att ersätta Koopman Internationals rättegångskostnader.

Grunder

- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet ”rättssäkerhet”.
- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet ”processekonomi”.
- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet ”god förvaltningssed”.
- Överklagandenämnden gjorde inte en korrekt avvägning mellan samtliga parter intressen.

Överklagande ingett den 10 december 2019 – Koopman International mot EUIPO – Tinnus Enterprises och Mystic Products Import & Export (Fluid distribution equipment)

(Mål T-841/19)

(2020/C 45/77)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Koopman International BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten B. van Werven)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motparter vid överklagandenämnden: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Förenta staterna) och Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Tinnus Enterprises

Omtvistad formgivning: EU-formgivningen nr 1431 829-0008

Överklagat beslut: Interimistiskt beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 18 september 2019 i ärende R 1009/2018-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet att vilandeförklara förfarandet vid överklagandenämnden, och förordna att förfarandet vid överklagandenämnden ska fortsätta,
- förena förevarande mål vid tribunalen med de mål vid tribunalen som avser ärendena R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1005/2018-3 och R 1010/2018-3, och som Koopman International inledde samtidigt med detta överklagande,
- förplikta Tinnus Enterprises att ersätta Koopman Internationals rättegångskostnader.

Grunder

- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet "rättssäkerhet".
- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet "processekonomi".
- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet "god förvaltningssed".
- Överklagandenämnden gjorde inte en korrekt avvägning mellan samtliga parter intressen.

Överklagande ingett den 10 december 2019 – Koopman International mot EUIPO – Tinnus Enterprises och Mystic Products Import & Export (Fluid distribution equipment)

(Mål T-842/19)

(2020/C 45/78)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Koopman International BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten B. van Werven)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motparter vid överklagandenämnden: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Förenta staterna) och Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Tinnus Enterprises

Omtvistad formgivning: EU-formgivningen nr 1431 829-0007

Överklagat beslut: Interimistiskt beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 18 september 2019 i ärende R 1010/2018–3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet att vilandeförklara förfarandet vid överklagandenämnden, och förordna att förfarandet vid överklagandenämnden ska fortsätta,
- förena förevarande mål vid tribunalen med de mål vid tribunalen som avser ärendena R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1005/2018-3 och R 1009/2018-3, och som Koopman International inledde samtidigt med detta överklagande,
- förplikta Tinnus Enterprises att ersätta Koopman Internationals rättegångskostnader.

Grunder

- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet "rättssäkerhet".
- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet "processekonomi".
- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning och tillämpning av kriteriet "god förvaltningssed".
- Överklagandenämnden gjorde inte en korrekt avvägning mellan samtliga parter intressen.

Talan väckt den 12 december 2019 – Correia mot CESE**(Mål T-843/19)**

(2020/C 45/79)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Belgien) (ombud: advokaterna L. Levi och M. Vandenbussche)

Svarande: Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att förevarande mål kan tas upp till prövning och är välgrundat, och följaktligen
- ogiltigförklara det beslut av okänt datum, vilket sökanden tog del av den 12 april 2019, att inte befordra eller omplacera sökanden år 2019,
- förplikta svarande att utge ersättning för ideell skada, vilken i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) bör fastställas till 2 000 euro, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av de processuella garantierna i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och åsidosättande av ickediskrimineringsprincipen. Sökanden gör gällande att det sätt på vilket Europeiska ekonomiska och sociala kommittén fattar beslut om befordring och omplacering av tillfälligt anställda på gruppsekretariatet, och särskilt gruppsekretariat I, strider mot de processuella garantierna i artikel 41 i stadgan. Detta gäller särskilt beslutet att inte befordra/omplacera sökanden år 2019 och andra omgångar. För det första saknar detta beslut nämligen helt motivering. Vidare är det ingen text, inget allmänt beslut eller meddelande till sökanden, eller mer allmänt till tillfälligt anställda i grupper, eller i grupp I, som anger vilka kriterier som valts och tillämpats för att fastställa identifiera vilka tillfälligt anställda som skulle befordras eller omplaceras. Avsaknaden av kriterier, garantier för rättvis behandling, information, och motivering strider än mer mot kraven i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, särskilt som vissa av sekretariatets anställda, och särskilt anställda i sekretariatet för grupp I, har mycket snabb karriärutveckling och vissa andra mycket långsam karriärutveckling, såsom sökanden.

2. Andra grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen. Sökanden gör gällande att Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, även om den har ett utrymme för eget skön vad gäller att fastställa kriterier och tillämpningsmetoder för artikel 10 i anställningsvillkoren för övriga anställda, måste dessa kriterier och dessa tillämpningsmetoder garantera en viss nivå av den förutsägbarhet som krävs i unionsrätten, och i synnerhet respektera rättssäkerhetsprincipen. Detta är emellertid inte fallet när det inte finns några kriterier mot bakgrund av vilka tillfälligt anställda kan se hur och på vilka villkor en befordring eller omplacering kan komma att bli aktuell genom att sluta ett tilläggsavtal till anställningsavtalet.
3. Tredje grunden: En uppenbart felaktig bedömning. Sökanden anser att en bedömning av dennes utvärderingsrapporter sedan den senaste befordringen år 2016 ger vid handen att beslutet att inte befordra sökanden år 2019 visar på en uppenbart felaktig bedömning.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av omsorgsplikten. Sökanden anser att dennes intressen inte har beaktats när anställningsmyndigheten valde ut vilka anställda som skulle befordras eller omplaceras.

Överklagande ingett den 12 december 2019 – Apologistics mot EUIPO – Peikert (discount-apotheke.de)

(Mål T-844/19)

(2020/C 45/80)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Apologistics GmbH (Markkleeberg, Tyskland) (ombud: advokaten H. Hug)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Franz Michael Peikert (Offenbach, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Det sökta EU-figurmärket discount-apotheke.de i färgerna klargrönt, mörkgrönt och vitt – ansökan nr 14 678 007

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 10 oktober 2019 i ärende R 2309/2018-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet och invändningsenhetens beslut av den 5 oktober 2018, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 13 december 2019 – X-cen-tek mot EUIPO - Altenloh, Brinck & Co. (PAX)

(Mål T-847/19)

(2020/C 45/81)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Wardenburg, Tyskland) (ombud: advokaten H. Hillers)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Altenloh, Brinck & Co. GmbH & Co. KG (Ennepetal, Tysklandland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket PAX – Registreringsansökan nr 16 487 803

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 27 september 2019 i ärende R 2324/2018-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 18 december 2019 – easyCosmetic Swiss mot EUIPO – U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations (easycosmetic)

(Mål T-858/19)

(2020/C 45/82)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: easyCosmetic Swiss GmbH (Baar, Schweiz) (ombud: advokaterna D. Terheggen och S. E. Sullivan)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH (Bad Nauheim, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "easycosmetic" – EU-varumärke nr 13 801 675

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 4 oktober 2019 i ärende R 973/2019-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och – förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 59.1 a jämförd med artikel 7.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV